

Miejska Biblioteka Publiczna
w Białej Podlaskiej
DZIAŁ WIEDZY O REGIONIE
ul. Warszawska 12a
21-500 Biała Podlaska
tel. 83 211 64 52
regionalna@mbp.org.pl

WIADOMOŚCI

DIECEZJALNE SIEDLECKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok LXXXI

Lipiec-Sierpień 2012

Nr 7-8

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI

KURIA DIECEZJALNA - 08-100 SIEDLCE - PIŁSUDSKIEGO 62
TEL. 25 640-70-56; FAX 25 644-87-44

WYDAWNICTWO DIECEZJI SIEDLECKIEJ "UNITAS"
08-110 SIEDLCE - SZKOLNA 22, TEL. 25 632-27-66

WIADOMOŚCI DIECEZJALNE SIEDLECKIE

ORGAN URZĘDOWY KURII DIECEZJALNEJ

Rok LXXXI

Lipiec - Sierpień 2012

Nr 7-8

EPISKOPAT POLSKI

RODZINA SZKOŁĄ TRZEŹWOŚCI LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI NA SIERPIEŃ - MIESIĄC ABSTYNENCJI

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Każdego dnia słyszymy o kryzysie ekonomicznym, którego konsekwencje odczuwają całe społeczeństwa. Rzadko mówi się jednak, że aktualne problemy wynikają z głębokiego kryzysu moralnego. Człowiek staje się więźniem cywilizacji chciwości i rywalizacji, a narastający w nim stres sprawia, że ucieka w świat konsumpcji, rozrywki i przyjemności. Coraz więcej osób jest uzależnionych od narkotyków, leków antydepresyjnych, hazardu, gier komputerowych czy Internetu. Mówi się dziś wręcz o „epoce uzależnień” oraz „nałogowej osobowości naszych czasów.”

1. Szkodliwość nadużywania alkoholu

W Polsce wciąż najpoważniejszym zagrożeniem jest fakt nadmiernego spożywania alkoholu. Alkohol zawarty w piwie, winie czy wódce jest substancją niebezpieczną, która może uzależniać, niszczyć zdrowie i życie. Według danych statystycznych aż 14% dorosłych Polaków pije ryzykownie i szkodliwie. Wielu nawet nie zdaje sobie sprawy z niebezpieczeństwa. Ponad milion Polaków jest uzależnionych. Co najmniej dwa miliony dzieci żyje w rodzinach obarczonych dramatem uzależnienia. Każdy polski

podatnik przeznacza co roku ok. 800 zł na pokrycie strat wynikających z nadmiernego spożycia alkoholu. Jak wynika z dostępnych danych dzisiejsza sytuacja jest alarmująca, a spożycie alkoholu ciągle wzrasta, zwłaszcza wśród ludzi młodych.

Nadużywanie alkoholu, oprócz skutków społecznych i ekonomicznych, powoduje również osłabienie lub utratę wiary i trwanie w grzechu. Dlatego stanowi zagrożenie dla zbawienia człowieka. Duszpasterstwo i apostołstwo trzeźwości są odpowiedzią Kościoła na wyzwania, jakie płyną z nadużywania alkoholu. Kościół przypomina o wartości cnoty trzeźwości i wzywają do jej ochrony. Trzeźwość wyraża się w odpowiedzialnej postawie wobec napojów alkoholowych i korzystaniu z nich z umiarem i roztropnością. Istotą cnoty trzeźwości jest nie tyle właściwa miara w spożyciu, ile łatwość życia w abstynencji. Tego musimy się ciągle uczyć, przewyciężając nasze słabości. Postawa wobec napojów alkoholowych ujawnia istotną prawdę o każdym człowieku. Jest odwzorowaniem osobistej hierarchii wartości, stopnia wewnętrznej wolności i panowania nad sobą. Uciekanie się do alkoholu w trudnych sytuacjach życiowych, czy też traktowanie go jako sposobu na ukrycie własnych słabości, to wyraźny sygnał wkraczania na drogę uzależnienia. Ryzyko jest tym większe, im częściej człowiek szuka w alkoholu remedium na problemy.

2. W rodzinie uczymy się trzeźwości

Najważniejszą rolę w kształtowaniu właściwych postaw wobec alkoholu odgrywa rodzina. Bł. Jan Paweł II nazwał rodzinę „szkołą bogatszego człowieczeństwa”, a papież Benedykt XVI podczas Światowego Spotkania Rodzin w Mediolanie mówił o „życiu rodzinnym jako szkole cnót społecznych”. To w domach rodzinnych powinna kształtować się trzeźwość indywidualna i społeczna. Rodziny od samego początku swojego istnienia muszą pielęgnować łatwość życia bez alkoholu. Jest to niezwykle ważne w wychowywaniu dzieci, które od najmłodszych lat niczym zwierciadła odbijają zachowania swoich rodziców. Gesty, czyny i słowa rodziców są dla nich najbardziej sugestywną lekcją. Gdy więc dzieci będą widzieć, że ich matki i ojcowie potrafią żyć bez alkoholu, będą ich naśladować. Jeżeli zaś będą obserwować rodziców upijających się, topiących w alkoholu problemy, jedynie w nim szukających odpoczynku i relaksu, to również w świadomości dzieci alkohol stanie się głównym sposobem radzenia sobie

z trudami życia. Dlatego matki i ojcowie powinni często zadawać sobie pytanie: czy to, co robię, jest dobrym przykładem dla moich dzieci?

Wszystkim rodzinom, które każdego dnia są szkołami trzeźwości, wyrażamy naszą głęboką wdzięczność i uznanie. One są nadzieją społeczeństwa i Kościoła. Niestety są wśród nas rodziny, które nie podejmują tej ważnej misji. W zbyt wielu domach alkohol jest nieodłącznym elementem codziennego życia. Szczególnie bolesnym jest fakt, że mimo cennych inicjatyw społecznych, wciąż wiele kobiet w ciąży spożywa alkohol. Wpływa na to również egoistyczna postawa współmałżonków, którzy nie wspierają swoich żon w tym ważnym czasie, a często wręcz namawiają je do picia. Chociaż rosnące ceny zmuszają do coraz większych wyrzeczeń, to w wielu skromnych domowych budżetach zawsze znajdują się pieniądze na alkohol. Zasmucające jest, że Polacy wydają rocznie na alkohol ponad 35 miliardów złotych. Problemem jest także pobłażliwy stosunek rodziców do spożywania alkoholu przez dzieci. Usprawiedliwianie synów i córek, przyzwalanie na weekendowe upijanie się, to otwieranie drzwi przed przyszłymi dramataми, które nie pojawiają się nagle, lecz narastają powoli kumulując wiele pozornie nieistotnych wydarzeń. Odpowiedzią na problemy powinna być troska o to, by wszystkie rodziny były miejscem kształtowania dojrzałych postaw.

Rodziny, bądźcie szkołami trzeźwości tworząc wspólnoty głębokiej wiary. Szczera więź z Bogiem i życie według Ewangelii chronią przed zagubieniem i szukaniem pocieszenia w alkoholu. Rodziny, otwórzcie się na Boga i Jego przykazania. Budujcie domowe Kościoły, w których nie zabraknie miejsca dla Eucharystii, modlitwy i rozmowy o sprawach wiary. Pielęgnujcie kulturę rodzinnego przeżywania niedzieli oraz świąt i uroczystości.

Rodziny, bądźcie szkołami trzeźwości troszcząc się o autentyczne i głębokie więzi rodzinne. Chronście i umacniajcie miłość, która jest największym darem Boga dla człowieka, a jednocześnie wielkim zabezpieczeniem przed nałogami. Pamiętajcie, że świat nie kończy się na ekranach komputerów i telewizorów, na indywidualnych potrzebach i zachciankach. Wasi bliscy potrzebują zrozumienia i uwagi, dobrego słowa, wspólnie spędzanego czasu.

Rodziny, bądźcie szkołami trzeźwości ofiarując młodzieży pozytywne wsparcie, zwłaszcza wtedy, gdy przez odmowę spożywania alkoholu, spotka się z odrzuceniem ze strony rówieśników. Nie wychowujcie opor-

tunistów, nie przyuczajcie do picia, ale bądźcie oparciem dla odważnych, poszukujących trzeźwości!

Wy zaś, drodzy młodzi, chroncie i umacniajcie swoją trzeźwość. Ciescie się pięknem życia, które daje wam Bóg. Nie szukajcie wrażeń tam, gdzie możecie znaleźć jedynie rozczarowanie i dramaty. Nie ryzykujcie zdrowia i marzeń, które alkohol może wam odebrać.

3. Rodzina potrzebuje społecznego wsparcia

Na drodze do wychowania w trzeźwości rodziny potrzebują bezpiecznego i przyjaznego środowiska. Potrzebują społeczeństwa, w którym nie ma przyzwolenia na sprzedaż alkoholu nieletnim. Rodzice mają prawo oczekiwać, że ich dzieci nie otrzymają alkoholu na spotkaniu towarzyskim, w mieszkaniu przyjaciół czy na dyskotece. Mają też prawo wymagać od szkoły i nauczycieli jednoznacznego stosunku wobec picia alkoholu. Abstynencja dzieci i młodzieży nie jest dobrowolnym wyborem, lecz koniecznością.

Aby budować trzeźwe społeczeństwo potrzeba także odwagi i odpowiedzialności wszystkich, a więc również parlamentu, rządu i samorządów. Trzeba postawić tamę zalewaniu Polski punktami sprzedaży alkoholu. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której jeden taki punkt przypada na mniej niż 200 mieszkańców. Nie możemy milczeć, gdy masowo liberalizuje się prawo dotyczące liczby tych miejsc i odległości od szkół, świątyń czy ośrodków zdrowia. Nie możemy się zgodzić na to, że na stacjach paliw masowo sprzedaje się napoje alkoholowe, gdy - jak wiadomo - co czwarty śmiertelny wypadek spowodowany jest przez nietrzeźwego kierowcę. Potrzeba odwagi i determinacji we wprowadzaniu przepisów, które pozwolą zapobiegać problemom niszczącym tak wiele dobra w naszych rodzinach i ojczyźnie. Ponieważ często reklamy pokazują napoje alkoholowe jako wybawienie od zmartwień i źródło szczęśliwego życia, trzeba dążyć do całkowitego zakazu takich reklam i innych form promocji alkoholu. Szczególnie niepokojący jest fakt, że na przykład do promocji piwa wykorzystuje się symbole narodowe, takie jak polska flaga i hymn. Łączenie najważniejszych dla Polaków wartości z alkoholem jest niedopuszczalne. Z całą mocą przypominamy, że ochrona trzeźwości narodu, to nie tylko sprawa rodziny, ale całej społeczności, władz rządowych i samorządowych, to polska racja stanu.

4. Świadełstwo abstynencji

Sierpniowe wołanie o dobrowolną abstynencję to jedno z wielu działań, które podejmuje Kościół. Dziękujemy kapłanom, osobom konsekrowanym oraz wiernym świeckim za zaangażowanie w budowanie kultury trzeźwości. Zachęcamy do rozszerzania działalności istniejących i zakładania nowych stowarzyszeń, grup, fundacji, które będą promować trzeźwość w codziennym życiu. Wciąż potrzeba takich inicjatyw, jak Ruch Trzeźwości im. św. Maksymiliana Marii Kolbego, który w tym roku obchodzi jubileusz trzydziestolecia działalności.

Jak co roku prosimy o wspaniałe świadectwo abstynencji, która jest darem miłości. Prosimy o abstynencję przeżywaną w sposób radosny i odważny. Zdolność rezygnacji z alkoholu z motywów religijno-moralnych, wychowawczych i patriotycznych oraz umiejętność zabawy i wypoczynku bez alkoholu nie są powodem do wstydu. Są znakiem mądrości i odpowiedzialności.

Takiego świadectwa potrzebują dzisiaj rodziny, potrzebuje cała nasza ojczyzna. W tym roku przypada stulecie śmierci wybitnego apostoła trzeźwości, bł. Bronisława Markiewicza. Ten wielki kapłan i patriota mówił, że „zdracząc narodu i wiary jest ten, kto dzieci i młodzież chciałby wychować ze szklanką piwa lub kieliszkiem wina w ręku.[...] Polska albo będzie trzeźwa, albo nie będzie jej wcale.”

Drodzy Bracia i Siostry! Nie pozwólmy, aby brak trzeźwości osłabiał nasze życie rodzinne i narodowe. Pamiętajmy, że trzeźwa i silna Bogiem rodzina jest fundamentem narodu. Dlatego przyzywając wstawieństwa Jasnogórskiej Matki i Królowej Polski, najgoręcej prosimy: Rodziny, bądźcie szkołami abstynencji, która prowadzi do trzeźwości całego narodu.

Na sierpień, miesiąc abstynencji, czas pielgrzymek, uroczystości Maryjnych i narodowych rocznic, udzielamy wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

*Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce obecni
na 358. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski we Wrocławiu,
w dniach 21-23 czerwca 2012 r.*

*Za zgodność:
+ Wojciech Polak
Sekretarz Generalny KEP*

List należy odczytać w niedzielę 29 lipca 2012 r.

KOŚCIÓŁ DOMEM ŻYCIA, WIARY I MIŁOŚCI
LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI
Z OKAZJI II TYGODNIA WYCHOWANIA

**Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia,
Kochani Rodzice, Nauczyciele i Wychowawcy,
Droga Młodzieży, Kochane Dzieci!**

Jutro w polskich szkołach i przedszkolach rozpocznie się nowy rok szkolny i katechetyczny. Czas ten jest zarówno zadaniem, jak i szansą, którą należy dobrze wykorzystać. Dotyczy to zwłaszcza was drogie dzieci i kochana młodzieży, jak i rodziców, wychowawców oraz duszpasterzy. Dla was wszystkich chcemy prosić Pana Boga o potrzebne łaski.

W dniach od 16-22 września br. w naszej Ojczyźnie będziemy przeżywać II Tydzień Wychowania. Również on będzie stanowił pomoc dla wszystkich, którym bliskie jest dzieło kształtowania serc oraz umysłów dzieci i młodzieży.

1. Troska Jezusa o formację ludzkiego serca

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam Jezusa, który korzysta z każdej okazji, by formować serca ludzi spotykanych w różnych okolicznościach ich życia. Tym razem punktem wyjścia w nauczaniu Chrystusa jest reakcja na oburzenie faryzeuszy z powodu nieprzestrzegania przepisów rytualnych przez Jego uczniów, spożywających posiłek nieczystymi rękami. Jezus odwraca uwagę swych słuchaczy od tego, co zewnętrzne i kieruje ją ku ludzkiemu wnętrzu, ku sercu człowieka. W nim bowiem ma swe źródło to wszystko, co potem przejawia się na zewnątrz w postaci ludzkich słów i czynów.

Skoro w naszym wnętrzu podejmowane są decyzje dotyczące tego, co człowiek mówi i czyni, ważna jest troska o formację ludzkich serc i sumień. Na tym właśnie polega wychowanie. Prawdziwy wychowawca bowiem to człowiek, który próbuje najpierw dotrzeć do serca wychowanka, podjąć refleksję nad tym, co kryje się w jego wnętrzu, by wreszcie pomóc w wydobyciu tego, co w nim dobre i szlachetne.

Tegoroczny Tydzień Wychowania, który rozpocznie się w naszej Ojczyźnie 16 września, ma służyć pogłębieniu tej właśnie refleksji nad sercem i wnętrzem człowieka. We wszystkich miejscach, w których realizowane jest wychowanie: w domu rodzinnym, w szkole i w parafii, trzeba

szukać odpowiedzi na pytania: kogo chcemy wychować? Jak dotrzeć dziś do wnętrza młodego człowieka? W oparciu o jakie wartości chcemy wychowywać? Bez takiego namysłu prowadzonego wspólnie przez rodziców, chrześtnych i dziadków, a także przez odpowiedzialnych za oświatę, nauczycieli i wychowawców, nie może być mowy o owocnym wychowaniu. Dzisiaj Jezus daje nam wyraźne wskazanie: „słuchajcie Mnie wszyscy i zrozumieście”. Te słowa zachęcają nas, abyśmy zajrzeli do ludzkiego serca i zobaczyli co je wypełnia, czym żyje na co dzień, czym się niepokoi, jakie są jego nadzieje? To ważne pytania. Bardzo łatwo ich dziś nie usłyszeć, wymawiając się brakiem czasu lub wielością zajęć. Tymczasem słowo Boże trzeba usłyszeć i przyjąć sercem oraz poświęcić mu odrobinę czasu. Nasza aktywność to nie tylko kwestia sprawności umysłu czy tężyzny fizycznej, ale przede wszystkim wrażliwości serca. Ono ożywia przecież to, co mówimy, czynimy, o czym decydujemy. To „miejsce przemiany i nawrócenia” oraz fundamentalnego wyboru. Wszystko to skłania nas zatem jeszcze raz do wspólnego wysiłku nad kształtowaniem ludzkiego serca.

2. Troska Kościoła o wychowanie człowieka

„Kościół naszym domem” – to hasło trwającego roku duszpasterskiego. Zachęca nas ono, by spojrzeć na Kościół jako na wspólnotę opartą na relacjach podobnych od relacji domu rodzinnego. Pierwsze spotkanie człowieka z Bogiem i Kościołem ma bowiem miejsce w rodzinie, nazywanej słusznie „Kościołem domowym”. To właśnie w rodzinie, w atmosferze miłości małżeńskiej i rodzinnej, opartej na naturalnych więzach, dokonuje się proces wychowania, czyli kształtowania ludzkiego wnętrza. Mówił o tym papież Benedykt XVI w Nazarecie – miejscu, w którym wszystkie rodziny mogą znaleźć inspirację do realizowania zadań, jakie stawia przed nimi ich powołanie: „W planie Bożym wobec rodziny, miłość małżonków (...) znajduje swój codzienny wyraz w pełnych miłości wysiłkach rodziców, na rzecz zapewnienia całościowej formacji ludzkiej i duchowej swym dzieciom”. (Benedykt XVI, Homilia wygłoszona w czasie Mszy św. w Nazarecie, 14 maja 2009).

Podjmując refleksję nad wychowaniem we wspólnocie Kościoła, który jest naszym domem, warto przywołać przykład Świętej Rodziny, a zwłaszcza to wydarzenie, kiedy dwunastoletni Jezus zgubił się w Jerozolimie w czasie Święta Paschy. Niepokój spowodowany zaginięciem Jezusa, Maryja i Józef przeżywali razem. Wspólnie też poszukiwali zagubionego Dziecka.

Świadczą o tym słowa, jakie zatroskana Matka kieruje do swego Syna odnalezionego po trzech dniach poszukiwań: „Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2,48). Stwierdzenie: „ojciec Twój i ja” wskazuje na to, że małżonkowie – Maryja i Józef – wspólnie dzielili troskę o Jezusa i wspólnie uczestniczyli w Jego wychowaniu. Czyż nie można doszukać się tu kolejnej ważnej wskazówki dla wszystkich rodziców podejmujących troskę o wychowanie dzieci? Zarówno ojciec, jak i matka, wbrew niektórym schematom, powinni w równym stopniu brać odpowiedzialność za wychowanie dziecka.

Zauważmy, że Maryja i Józef na co dzień przebywali z Jezusem i mieszkali z Nim w nazaretańskim domu. Uczestniczyli także w życiu religijnym wspólnoty, do której należeli. Włączali się w istniejące wówczas formy tego życia i stopniowo wprowadzali w nie dorastającego Jezusa: podejmowali razem praktyki religijne, uczestniczyli w pielgrzymkach do Jerozolimy, nawiedzali świątynię, prowadząc do niej Jezusa. Wynika z tego, że świadectwo życia religijnego rodziców ma istotne znaczenie w wychowaniu dziecka.

Jedność i świętość małżeństwa jest stałą troską Kościoła. Jej zasadność staje się jeszcze wyraźniejsza, gdy małżonkowie są rodzicami. Niestety, coraz większy problem społeczny stanowi wzrastająca liczba rozpadających się małżeństw, co ma niekorzystny wpływ na wychowanie i przyczynia się do negatywnych przeżyć dzieci i młodzieży. Bardzo ważnym elementem wychowania w rodzinie jest bowiem stabilizacja i poczucie bezpieczeństwa, jakiego powinno doświadczać dziecko. Pragniemy więc uwrażliwić duszpasterzy na sprawę pogłębionego przygotowania narzeczonych do sakramentu małżeństwa oraz zadań związanych z macierzyństwem i ojcostwem.

3. Wychowanie w miłości do Kościoła

W kontekście opinii podważających wartość i znaczenie Kościoła, coraz częściej obecnych w dyskusji społecznej, jest dziś szczególnie istotne, abyśmy jako ludzie wierzący sami byli świadomi, czym jest Kościół i jak ważne jest nasze miejsce w tej wyjątkowej wspólnotcie.

Nieocenioną pomocą w kształtowaniu serc młodego pokolenia jest katechizacja. Od ponad dwudziestu lat jest ona obecna w polskich szkołach oraz przedszkolach i z powodzeniem wspomaga wychowawczą funkcję szkoły. Doświadczenie tego czasu świadczy o tym, że nauczanie religii w szkole sprzyja pełnemu rozwojowi młodego człowieka. Katecheza wzbo-

gaca nasz edukacyjny krajobraz o nowe treści, a także, o czym nie można zapomnieć, posiada silny wymiar wychowawczy, wnosząc w życie szkoły i jej uczniów głęboko zakorzoną inspirację oraz motywację w kształtowaniu dojrzałych osobowości. Dzisiaj, u progu nowego roku szkolnego, dziękujemy katechetom za wielkodusznie podejmowaną troskę o mądre i staranne wychowanie. Czynimy to tym bardziej, że ich wysiłki nie zawsze są należycie dostrzegane i doceniane. Dlatego po raz kolejny apelujemy o zapewnienie właściwego miejsca religii w nauczaniu szkolnym.

Drodzy Bracia i Siostry, poszukując odpowiedzi na pytanie: jak dziś wychowywać, przywołaliśmy Świętą Rodzinę z Nazaretu, stanowiącą wzór domowego Kościoła. Zauważmy, że Maryja i Józef, którym Bóg powierzył wychowanie swego Syna, nie byli pozbawieni codziennych problemów. Wsłuchiwali się jednak w głos Boga i otwierali na Jego obecność. Zwiastując Maryi, że zostanie Matką Zbawiciela, Anioł zwraca się do Niej słowami: „Nie bój się Maryjo...” (Łk 1,30). Podobnie św. Józef słyszy: nie bój się! (por. Mt 1,20). Każdy wychowawca przeżywa nieraz obawy jakie towarzyszą komuś, kto czuje ciężar odpowiedzialności związanej z wychowaniem. Warto w takiej sytuacji zaufać Bożej Opatrzności! Jak czuwała Ona nad Świętą Rodziną, tak również nie opuści i nas w tym, co składa się na codzienny trud wychowania.

Kochani Rodzice, prosimy, abyście od najmłodszych lat budowali więź swoich dzieci z Kościołem, który jest naszym wspólnym domem. Wychowujcie zatem dzieci w duchu zaufania do Kościoła i wskazujcie im ich własne miejsce w tej Chrystusowej wspólnoty. Dołóżcie starań, aby Wasze rodziny stawały się Kościołem domowym. Niech w nim wypełnia się misja nauczania, uświęcania i wzajemnej służby. Dziękujemy z całego serca za Waszą troskę o wychowanie dzieci w wierze Kościoła i zapewniamy, że w tym dziele towarzyszymy Wam wsparciem i modlitwą.

Umiłowani w Chrystusie, Siostry i Bracia, zachęcamy wszystkich do włączenia się w przeżywanie II Tygodnia Wychowania. Niech to będzie przede wszystkim czas wspólnej modlitwy, a także pogłębionej refleksji na temat wychowania. Zaproszenie to kierujemy zwłaszcza do rodziców, duszpasterzy, nauczycieli i wychowawców, do osób odpowiedzialnych za stan polskiej edukacji, do samorządowców i wszystkich ludzi dobrej woli, którym zależy na wychowaniu przyszłych pokoleń Polaków.

Przyzywając wstawiennictwa Najświętszej Maryi Panny i św. Józefa – Wychowawców Syna Bożego, a także św. Stanisława Kostki, patrona młodych Polaków, zachęcamy do modlitwy w intencji dzieci i młodzieży, rodziców i wychowawców o jak najowocniejsze przeżycie nowego roku szkolnego i zbliżającego się II Tygodnia Wychowania. Wszystkim udzielamy pasterskiego błogosławieństwa.

*Podpisali: Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce obecni
na 358. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski we Wrocławiu,
w dniu 22 czerwca 2012 r.*

List należy odczytać w niedzielę 2 września 2012 r.

KOMUNIKAT BISKUPÓW Z JASNEJ GÓRY

/26.08.2012/

W dniu 25 sierpnia 2012 roku obradowała na Jasnej Górze Rada Biskupów Diecezjalnych. Obradami kierował Przewodniczący Konferencji, abp Józef Michalik. Uczestniczył w nich także Nuncjusz Apostolski, abp Celestino Migliore.

1. Biskupi diecezjalni, zgromadzeni na Jasnej Górze, zapoznali się z przebiegiem wizyty Patriarchy Cyryla I w Polsce i z okolicznościami podpisania razem z ks. abp. Józefem Michalikiem „Wspólnego przesłania do narodów Polski i Rosji” w dniu 17 sierpnia br.

Przesłanie to otwiera nowy rozdział w relacjach między naszymi Kościołami i narodami. Wspólnym wysiłkiem udało się postawić drogowskaz nie tylko dla chrześcijan, ale dla wszystkich ludzi dobrej woli pragnących budować dobre stosunki z sąsiadami. Wskazuje on Polakom i Rosjanom drogę pojednania, nie poprzez spektakularne polityczne gesty, ale przez odkrywanie prawdy o trudnej przeszłości, przez gotowość do wzajemnego wybaczenia sobie win i wezwanie do wspólnego dawania świadectwa Ewangelii, zwłaszcza wobec niełatwych współczesnych wyzwań

W historii relacji polsko-rosyjskich jest wiele bolesnych wydarzeń. Przeszłość nie może nam jednak na zawsze zamykać drogi do pojednania. Chrześcijańska nadzieja pozwala czerpać z Ewangelii inspirację do wychodzenia nawet z największych trudności i poszukiwania nowych, wspólnych dróg. Intencją obu Kościołów jest, aby dialog między Polakami i Rosjanami oparty był na prawdzie, zaufaniu, dobrej woli i wzajemnym zrozumieniu.

„Wspólne przesłanie” skierowane jest do wszystkich ludzi dobrej woli, ale przede wszystkim do wiernych obu Kościołów, którzy są zobowiązani przez samego Chrystusa do szukania dróg pojednania, przebaczenia i pokoju. W związku z tym przesłanie będzie odczytane we wszystkich kościołach w niedzielę 9 września br.

2. W Kostrzynie nad Odrą odbył się w dniach od 28 do 31 lipca br. I Kongres Nowej Ewangelizacji w Polsce. Wzięło w nim udział ponad 1200 osób połączonych pragnieniem podejmowania współodpowiedzialności za Kościół. Kongres zgromadził liczne i różnorodne środowiska ewangeli-

zacyjne, pracujące według własnych charyzmatów i metod. Gościem Kongresu był abp Rino Fisichella, przewodniczący Papieskiej Rady do spraw Krzewienia Nowej Ewangelizacji. Wskazał on jednoznacznie na pierwszą, podstawową motywację w podejmowaniu przez Kościół dzieła nowej ewangelizacji. Powiedział, że „Kościół nie idzie drogą nowej ewangelizacji sprowokowany do tego sekularyzmem, ale nade wszystko dlatego, że chce być posłuszny i wierny słowu Pana Jezusa, który nakazał mu iść na cały świat i głosić Jego Ewangelię wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16, 15)”. Cechami charakterystycznymi nowej ewangelizacji są: nowy zapał, nowe metody i nowe środki w głoszeniu niezmiennej Ewangelii.

Kongres poświęcony nowej ewangelizacji był również spotkaniem 300 różnych wspólnot i ruchów czynnie uczestniczących w tym dziele Kościoła. Był spojrzeniem na jego dzisiaj, dał szansę rozpoznania obecnego stanu, ale najważniejsze, że na Kongresie był wyraźnie zauważalny nowy zapał i gorliwość, co budzi nadzieję na przyszłość. Był on także przygotowaniem do Roku Wiary, który już wkrótce się rozpocznie. Biskupi zapoznali się także z kalendarium wydarzeń zaplanowanych przez Stolicę Apostolską i Kościół w Polsce.

3. Rada Biskupów Diecezjalnych przyjęła wskazania – w formie instrukcji – w sprawie zarządzania kościelnymi dobrami materialnymi. Zawierają one – przy uwzględnieniu norm Kodeksu Prawa Kanonicznego i prawa państwowego – wskazówki służące właściwemu zarządzaniu dobrami materialnymi, które wyrastają z ofiarności wiernych i stanowią wspólne dobro Kościoła, umożliwiając wypełnianie jego misji ewangelizacyjnej. Po zakończonych obradach, w Uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej, biskupi poświęcili tablicę z tekstem Jasnogórskich Ślubów Narodu. Następnie celebrowali Mszę św. pod przewodnictwem Prymasa Polski abp. Józefa Kowalczyka, w czasie której Słowo Boże wygłosił metropolita częstochowski abp Wacław Depo.

Z Jasnej Góry biskupi dziękują pielgrzymom za świadectwo żywej wiary, życzą wszystkim rozpoczynającym nowy rok szkolny obfitych darów Ducha Świętego i udzielają błogosławieństwa rodakom w kraju i zagranicą

Podpisali: Biskupi diecezjalni Kościoła katolickiego w Polsce

Częstochowa, dnia 26 sierpnia 2012 r.

SYNOD

KATECHEZA BISKUPA SIEDLECKIEGO ZBIGNIEWA KIERNIKOWSKIEGO WYGŁOSZONA W KATEDRZE SIEDLECKIEJ, 10 CZERWCA 2012 R., PRZED OTWARCIEM DRUGIEGO SYNODU DIECEZJI SIEDLECKIEJ

Jako wspólnota diecezjalna stajemy przed ważnym wydarzeniem, którym jest Drugi Synod Diecezjalny. Dziś dokonam otwarcia tego Synodu. W ostatnim czasie przygotowania zostało wiele powiedziane na temat tego, czym jest synod. Wiemy, że słowo „synod” pochodzi z języka greckiego i oznacza zejście się i pójście wspólną drogą. Synod jest więc wspólnie odbywaną drogą w kierunku Boga i drugiego człowieka. Mnie, jako biskupowi w sposób szczególny zależy na tym, byśmy w czasie prac tego synodu pogłębiali swoją świadomość ludu Bożego i kroczyli razem. Ważne jest, by ta świadomość, że stanowimy lud stale w nas wzrastała i umacniała się. Synod jest dobrą okazją, do tego byśmy odkryli sens bycia ludem, czyli sens kroczenia w sposób zorganizowany, pod przewodnictwem Ducha Świętego i w posłuszeństwie specyficznym dla Kościoła. Konieczny jest wzrost świadomości potrzeby bycia prowadzonym, bycia w drodze, która prowadzi do celu, którym jest spotkanie z Bogiem, ale także odkrywanie samych siebie w bliskości Boga. To na życiowej drodze wiary człowiek poznaje siebie, swoje relacje do bliźnich. W świetle poznania Boga, Jego woli, zamysłu i Objawienia spotyka się w prawdzie z drugim człowiekiem.

Synod pozwala nam wyraźniej dostrzec, że inicjatywa tego kroczenia nie pochodzi od nas. Nie jest to wyjście na spacer ani też dochodzenie do celu, który człowiek sam sobie postawił, ale wchodzenie na drogę Bożą, na drogę zgłębiania zamysłu Bożego. Jest to zatem nasze odpowiadanie na ten zamysł Boga, nasze odnajdywanie się w Jego dziele, by w nas spełniało się dzieło Boże. Kiedy to dzieło Boga dokonuje się w z nas, prowadzi do tworenia wspólnoty wiary i działania. To działanie zaś nie pochodzi od nas, lecz jest odkrywaniem działania Bożego wobec wybranych, którzy wrażliwi są w doświadczeniu przychylności Boga i poznawaniu Jego upodobania w człowieku.

W tym kontekście warto przywołać zakończenie Psalmu 90, które w aktualnym przekładzie Biblii Tysiąclecia brzmi: „Dobroć Pana Boga nad nami, wspieraj dzieła rąk naszych”. Wyrażenie „dobroć Pana Boga nad nami” często pojmujemy utylitarnie: to my chcemy uzyskać dobroć Pana Boga. Takie rozumienie oczywiście jest możliwe, ale gdy głębiej wczytamy się w ten psalm i poznamy terminy hebrajskie – szczególnie „noam”. Termin ten, którego przekład w Biblii Tysiąclecia sugeruje niejako świadczenie nam dobroci ze strony Pana Boga, można raczej przełożyć jako „rozkosz”, „upodobanie” Pana Boga nad nami. Można by zatem przełożyć ten werset: „upodobanie Boga, Jego rozkosz jest nad nami”. Wówczas dalsze słowa: „wspieraj, Panie, dzieła rąk naszych, dzieła rąk naszych wspieraj”, będziemy pojmować jako gotowość poddania naszej woli, woli Pana Boga, żeby Pan Bóg mógł mieć rozkosz, upodobanie w tym, co dzieje się w życiu człowieka i co człowiek wykonuje przez swoje ręce, a co ostatecznie jest działaniem samego Boga w człowieku.

„Wspieraj nasze dzieła, dzieła rąk naszych”, to znaczy pomagaj nam tak, żebyśmy nie realizowali naszej koncepcji życia, lecz, żeby w dziełach naszych rąk przejawiała się Boża koncepcja życia. Jest to pewien przewrót kopernikański. Trzeba, byśmy żyli w świadomości tego kopernikańskiego odkrycia, że Bóg ma w nas upodobanie i chce działać w nas i przez nas. Ta świadomość winna trwać i być umacniana. Nie może dokonać się tylko jeden raz, ale raz odkryta, stale winna trwać. Właśnie w czasie Synodu powinno coś z tego się spełniać, by nasze wspólne kroczenie w mocy Ducha Świętego, w konkretnej wspólnoty lokalnej, której przewodniczy biskup, uzdalniało nas do przyjęcia działania Boga w nas. Ilekroć otwieramy się na zamysł Boży i poddajemy się Bożemu działaniu, tylekroć ten zamysł w nas się realizuje, a my stajemy się szczególnie miejscem rozkoszy Pana Boga. Kiedy Pan Bóg stwarzał świat, widział, że wszystko, co stworzył było dobre, cieszył się stworzeniem i wciąż ma upodobanie w człowieku stworzonym na Jego obraz i podobieństwo.

Wiemy, co stało się w grzechu. Człowiek oderwał się od Boga i zane-gował w sobie Jego podobieństwo. To nie Pan Bóg odwrócił się od człowieka, ale człowiek stracił odniesienie do Boga i tym samym trudno jest mu żyć w świadomości przychylności Boga. W historii zbawienia musiały się jednak objawić wszelkiego rodzaju akty Pana Boga, które określamy jako Jego gniew. Ostatecznie jednak Pan Bóg prowadzi historię zbawie-

nia w ten sposób, żeby mieć upodobanie i rozkosz w człowieku. Człowiek jest radością Boga. Nie chodzi więc o to, żeby nam było dobrze, według naszych oczekiwań, ale żebyśmy byli takimi dziećmi Boga, którymi On się cieszy, w których ma upodobanie, tak jak rodzice cieszą się dzieckiem, które wzrasta, uczy się od ojca i matki wykonywać pewne czynności. Ojciec i matka cieszą się, gdy dziecko to potrafi. Podobnie Pan Bóg prowadzi człowieka do tego, by nauczył się żyć według Jego zamysłu. Jest to jeden z bardzo ważnych aspektów synodu, żeby nauczyć się jako wspólnota, jako lud Boży, być tym i stawać się tym, w kim Pan Bóg ma upodobanie. On ma w nas upodobanie, ale my nie zawsze to dostrzegamy i nie zawsze o tym pamiętamy.

Do tego doświadczenia kroczenia razem, zapraszam wszystkich – duchownych, osoby konsekrowane i świeckich – wszystkich, którzy pełnią w naszym Kościele lokalnym różnorakie zadania i funkcje. Celem tego Synodu, a w zasadzie każdego Synodu, jest wsłuchiwanie się w to, co mówi Duch Święty do Kościoła, tego konkretnego lokalnego Kościoła. I w tym świetle wypracowanie i potem wdrażanie takich form działania, czyli duszpasterzowania, które jak najpełniej uwzględniałyby dzisiejszą sytuację człowieka i które odpowiadałyby na wyzwania, wobec których staje dzisiaj człowiek wierzący. Synod stwarza okazję i szansę, abyśmy w duchu wiary lepiej i pełniej odpowiedzieli na wyzwania współczesnego czasu, byśmy otwarci na Ducha Świętego mogli odkrywać naszą tożsamość chrześcijańską, wynikającą z chrztu. Właśnie „żyjąc mocą chrztu” – jest to motto, hasło tego synodu – realizujemy to, kim jesteśmy i naszą misję w świecie.

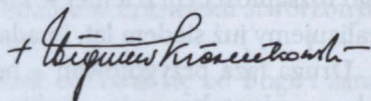
Odbyły się już pewne etapy przygotowania do Synodu. Wstępnym etapem przygotowawczym był i jest nadal program „Chrzest w życiu i misji Kościoła”. Co z tym zrobiliśmy, każdy wie, na ile wszedł w ten program i na ile doświadczył, że ten program pomaga wierzącemu w odkrywaniu jego tożsamości chrzcielnej w kontekście historii zbawienia. Ten program realizujemy już siedem lat, i nadal pozostaje on aktualny.

Druga faza przygotowań – bezpośrednia, która dobiegła końca polegała na ukształtowaniu struktury organizacyjnej, a więc ustanowieniu komisji przygotowawczej, sekretariatu, stałego zespołu synodalnego oraz opracowaniu dwóch dokumentów: „Lineamenta” i „Instrumentum laboris”. Pierwszy dokument podawał w zarysie program i pole działania przyszłych prac synodalnych. Celem drugiego dokumentu zaś jest przedsta-

wienie materiału do pracy i zwrócenie uwagi na niektóre aspekty związane z życiem naszej wspólnoty diecezjalnej, które m.in. ujawniły się w pierwszym etapie bezpośrednich przygotowań do synodu, jako odpowiedź na „Lineamenta”. „Instrumentum laboris” składa się on z wielu elementów, odnoszących się do kwestii doktrynalnych, duszpasterskich i administracyjno-prawnych. Wspomina się w nim również o pewnych aspektach, które domagają się pogłębionej refleksji, zaadaptowania do naszych lokalnych warunków i zintegrowania z ogólnymi normami prawa kościelnego. Dotyczy to zwłaszcza naszej odpowiedzialności za Kościół, większego dostępu do słowa Bożego i lepszego rozumienia życia diecezji i parafii, czego konsekwencją byłby nowy zapał misyjny i duszpasterski w obwieszczeniu Dobrej Nowiny bliskim i dalekim, a także ożywczy wpływ na rzeczywistości ziemskie, przyczyniający się do budowania relacji międzyludzkich zgodnie z zamysłem Pana Boga.

Jestem przekonany, że „Instrumentum laboris”, zredagowany pod moim kierunkiem przez Komisję Przygotowawczą i Sekretariat Synodu, będzie cennym dokumentem służącym pracom synodalnym w zespołach parafialnych. Oby zdołał on poprowadzić nasz Kościół siedlecki po drodze zstępowania w tajemnicę śmierci i zmartwychwstania Chrystusa i pomógł nam żyć mocą chrztu.

Kończę to ogólne wprowadzenie, teraz Ksiądz Kanclerz, wikariusz generalny, przedstawi jeszcze szczegóły naszej pracy synodalnej. Jeszcze raz zachęcam do tego, byśmy w sposób po-wolny, to znaczy w poddaniu zamysłowi Bożemu odkrywali naszą tożsamość, aby w nas jak najpełniej mógł się realizować program Boga, by Pan miał upodobanie w każdym z nas, byśmy w dziełach naszych rąk, wspieranych i inspirowanych przez Niego, umocowanych w Nim, mogli odkrywać także naszą radość i nasze szczęście, dochodzenie do celu, który nam jest dany do spełnienia, do przyjęcia.

Biskup Siedlecki

**SYNOD W SŁUŻBIE ODKRYWANIA
DROGI NASZEGO ZBAWIENIA
HOMILIA BISKUPA SIEDLECKIEGO
ZBIGNIEWA KIERNIKOWSKIEGO WYGŁOSZONA
PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ INAUGURUJĄCEJ DRUGI SYNOD
DIECEZJI SIEDLECKIEJ, 10 CZERWCA 2012 R.**

**Dostojny Księżę Biskupie Krzysztofie, Biskupie Sandomierski!
Czcigodny Księżę Kanclerzu Kurii Metropolitalnej w Lublinie, Przedstawicielu
Księdza Arcybiskupa Metropolity Lubelskiego!
Czcigodni Prezbiterzy wszystkich stopni z Księdzem Kanclerzem, Wikariuszem
Generalnym na czele, członkowie Kapituł, przewodniczący komisji, podkomi-
sji synodalnych, wszyscy członkowie Synodu, osoby konsekrowane, siostry i
bracia, alumni naszego seminarium!**

Rozpoczynamy wielkie dzieło, którym jest Synod Diecezjalny. Schodzimy się, by słuchać i kroczyć razem, by wspólnie zmierzać do celu. I możemy powiedzieć, nawiązując do przedstawienia się Jezusa w Ewangelii św. Jana: „Ja jestem prawdą, drogą i życiem” (J 14,6), że podczas Synodu chcemy słuchać prawdy, chcemy razem kroczyć drogą i odkrywać cel życia. Bóg daje nam życie, które jest większe niż to, które mamy na ziemi i które w jakiejś mierze sobie wypracowujemy. Bóg daje nam życie z perspektywą wieczności.

1. Sytuacja człowieka

Nie możemy jednak zapomnieć, że nasza sytuacja ludzka jest pełna napięć i problemów, co jest znane Bogu i co składa się na naszą historię zbawienia. Pierwsze czytanie z Księgi Rodzaju pokazuje nam głęboki paradoks człowieka i sytuacji, w której się znalazł. Na pytanie Boga: „gdzie jesteś?”, Adam odpowiada: „usłyszałem twój głos i przestraszyłem się”. Ten paradoks tkwi w tym, że człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boga, który miał żyć jako słuchający słowa Boga, radować się i Jego obecnością i Jego dziełem oraz poznawać moc działania słowa, które stwarza i wypełnia życie, przestraszył się tego słowa. Adam powiedział: „Usłyszałem Twój głos i przestraszyłem się”. Jest to głęboki problem człowieka. Wcześniej, zanim zaistniał grzech, Adam, podobnie i Ewa, byli okryci chwałą Bożą. Byli nadzy, żyli oboje mocą udzielania się Boga i Jego słowa. Przeżywali Boga jako Tego, do kogo mogli się zwracać, od kogo czerpali życie, którym się dzielili służąc sobie wzajemnie.

Bóg miał w nich upodobanie. Jednak na skutek grzechu człowiek odwrócił się od Boga zwracając się ku sobie. Wtedy przestraszył się, widząc swoją nagość, czyli swoją bezradność. Ukrył się. Taka jest sytuacja człowieka-Adama (i całej ludzkości) po grzechu: posłuchał kogoś innego i przestał słuchać Boga. Sam, pod dyktando kusiciela, zaczął tworzyć wizję swego życia.

Człowiek został zwiedziony, oszukany, ograbiony i żyje w ukryciu, w lęku. Stara się z tym żyć, ale w oparciu o siebie samego, o swoje poznanie dobra i zła. Jest to stale próba życia poza Bogiem. Człowiek wtedy robi – jak to się mówi – co może. Okazuje się jednak, że to wszystko nie jest tym, o co chodzi w życiu człowieka i nie zaspokaja jego serca. Nie ma on życiodajnego odniesienia do Boga, który jest źródłem życia i uzdalnia człowieka do tego, by w nim dokonywały się dzieła Boga. Dzieła na miarę Boga, na podobieństwo tego, co stało się w Maryi, gdy przyjęła Słowo Boga. Wychwalała wówczas Boga, który uczynił Jej wielkie rzeczy. W Maryi to wszystko było możliwe dlatego, że słuchała Boga, że była Jego posłuszną Służebnicą.

2. Działanie Pana Boga – historia zbawienia

Cała historia Izraela sprowadza się do tego jednego: „słuchaj Izraelu”. Ta prawda dotyczy dzisiaj także Kościoła. To u początku historii Kościoła stoi Maryja, która najpierw przyjęła i zrodziła Słowo Wcielone, a następnie wraz z uczniami Jezusa trwała w postawie przyjęcia Ducha Świętego dla ukazania się tego dzieła Boga, jakim jest Kościół. Wezwanie do słuchania odnosi się do każdego z nas: „słuchaj Adamie, Ewo”, słuchaj dzisiaj, a będziesz żył. Dlatego, że przyszedł Ten, który jest Słowem i stał się Słowem Wcielonym, jednym z nas, by nie tylko nas uczyć jak żyć, ale by przeżyć na naszych oczach cały dramat, paradoks ludzkiego życia po grzechu, by otworzyć drogę już nie według naszych ludzkich upodobań, za podpowiedziami szatana, ale drogę, która jest realizacją pierwotnego zamysłu Boga, prowadzącą człowieka do jedności z Bogiem. Otworzył drogę według zamysłu Boga, który prowadzi przez konieczną śmierć do życia. Jest to droga całkowicie inna od tej, którą podpowiada nam świat, mianowicie żebyśmy tak korzystali z życia, by jak najmniej umierać. On przyszedł, żeby nas przeprowadzić do życia przez śmierć. To jest Jego przedziwna tajemnica.

3. Synod – szansa i propozycja odnowy życia

Przed dziesięcioma laty skierowałem do Was, Drodzy Diecezjanie, list, w którym podkreśliłem bardzo mocno ten problem oszukania człowieka. Przypomniałem w tym liście, że oszukany i zagubiony człowiek szuka czasem

wręcz rozpaczliwie pomocy i chwytą się różnych sposobów rozwiązania swoich problemów. W raju, po grzechu, pierwszym znakiem tego był fakt uczynienia sobie przepasek przez Adama i Ewę. Potem na różne sposoby człowiek chronił samego siebie przed Bogiem, Bóg jednak prowadził i nadal prowadzi swoją historię zbawienia wobec człowieka. Wobec nas, dzisiaj, dokonuje tego przede wszystkim przez fakt głoszenia Ewangelii w Kościele i przez Kościół. Jest to zasadniczy element historii zbawienia i droga, na której możemy przeżywać odnowę naszego życia.

Dziesięć lat temu w niedzielnej liturgii słowa słyszeliśmy jako pierwsze czytanie fragment z proroka Ozeasza, w którym była mowa o ciosaniu. Bóg na różne sposoby musiał i musi dotykać człowieka, ciosać go, żeby człowiek zobaczył, że szczęście i źródło prawdziwego życia znajduje się nie w nim samym, nie w jego projektach życiowych, lecz w zamysle Boga i stałym odkrywaniu tego zamysłu. Dochodzenie do tej prawdy to długi proces. Rozpoczynający się Synod jest jednym z elementów tego procesu. Będzie on okazją do tego, byśmy byli wyrzynani, wyprowadzani z naszego oszukanego przez grzech wnętrza, żebyśmy stawali się ludźmi, w których może się realizować podobieństwo Boże. To jest zadanie zawsze aktualne. Dzisiaj chcemy to niejako zinstytucjonalizować otwierając Synod naszej Diecezji.

W czytanim dzisiaj fragmencie z Drugiego Listu do Koryntian św. Paweł wypowiedział piękne słowa: „Cieszę się przeto owym duchem wiary, według którego napisano: *Uwierzyłem, dlatego przemówiłem*; my także wierzymy i dlatego mówimy”. Trzeba stałego uświadamiania sobie tego, czego dotyczy ta wiara. Wskazuje na to dalej św. Paweł mówiąc: „Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami”.

4. Potrzeba dowartościowania chrztu

Bóg wskrzesił Jezusa, jedyne sprawiedliwe, który przez nas ludzi został potraktowany niesprawiedliwie. Stało się to ze względu na nas i jest nam obwieszczane w Ewangelii. Stąd nasza nadzieja, że podobnie i nas Bóg przywróci do życia, jeśli na to pozwolimy przez nasze zwrócenie się do Niego i przyłgniemy do sprawiedliwości Bożej, a nie będziemy szukać naszej sprawiedliwości. Dlatego pracujemy, podejmujemy wszelkie wyzwania, nie poddając się zwątpieniu, chociaż stale doświadczamy, że coś z naszego życia musi stale przemijać. Co więcej, z wiarą pojmujemy, że stary nasz człowiek musi podlegać zniszczeniu, żeby w nas mógł się odtworzyć nowy człowiek z Jezusa Chrystusa, wychodzący z zanurzenia w śmierci Jezusa. To właśnie dzieje się w

chrzcie, gdy spełnia się sakramentalne zanurzenie w śmierci Jezusa, by otrzymać nowe życie – życie według Ducha Jezusa Chrystusa.

Stawiamy więc nasz Synod pod znakiem chrztu. Do tego zmierza, abyśmy lepiej zrozumieli, czym jest i co dla nas konkretnie oznacza zanurzenie w śmierci Chrystusa. Dopiero wówczas będziemy też lepiej poznawać, co to znaczy i w czym przejawia się nowe życie. Będziemy lepiej pojmować i przeżywać to wszystko, co dzieje się w nas, ludziach przemijających, oszukanych przez złego ducha, a więc mających w sobie niejako ten – negatywnie mówiąc – sakrament oszukania, czyli swoje poznanie dobra i zła według swej koncepcji, jak dzięki Ewangelii i mocy sakramentów może się w nas tworzyć zamysł Boży.

Ten nowy sposób życia – jak zaznaczyłem pod koniec mojego pierwszego listu – urzeczywistnia się, jeżeli człowiek uwierzy Dobrej Nowinie i podda się działaniu sakramentów w Kościele. Zmienia się wówczas perspektywa jego życia. Nie zamyka jej lęk przed śmiercią i grobem, ale wszelkie trudne doświadczenia, jako nieodłącznie związane z egzystencją ludzką, przeżywa pozytywnie, gdyż czyni to w świetle wiary w zmartwychwstanie. Zmienia się wtedy stosunek człowieka do wszystkiego. Człowiek odkrywszy prawdę i dobro tej Ewangelii, staje się jej posłuszny i nie da się zwieść innym propozycjom życia. Korzysta z mocy życia płynącej od Chrystusa przez sakramenty.

Nie trzeba dzisiaj podkreślać, jak wielkie znaczenie ma ewangelizacja – niesienie Dobrej Nowiny, żeby człowiek mógł odzyskać wolność od bycia oszukanym. I potrzeba obwieszczenia Ewangelii w taki sposób, aby dzięki niej u ludzi, do których Ewangelia dociera dokonywało się dobrowolne podporządkowanie całego ich życia tajemnicy Jezusa Chrystusa. Gdy patrzymy na to po ludzku nie jest to ani proste, ani łatwe. Z drugiej strony doświadczamy, że jest to jedyne, prawdziwe rozwiązanie na życie człowieka.

5. Odkrywanie wyzwalającej mocy Ewangelii

Drodzy w Chrystusie Panu, to wszystko jest przed nami jako zadanie i szansa oraz jako program życia. Jest to program prawdziwego wyzwolenia i uwolnienia złożonej w nas mocy Boga, płynącej z Ewangelii.

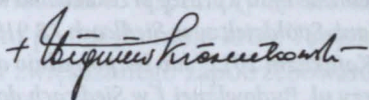
Na koniec więc odniosę się jeszcze krótko do Ewangelii, która pokazuje ten dramat, tę szarpaninę człowieka, którą też przeżył Jezus Chrystus. Oskarżany nawet o to, że działa mocą Belzebuba. Jezus używa takiego obrazu, że nikt nie może wejść do domu mocarza i zabrać mu jego sprzętu, jeśli wpierw go

nie zwiąże. To jest obraz. Prawda jest taka, że idziemy za Panem, mocarzem, który zewnętrznie dał się związać. Został skrępowany, pojmany, przybity do krzyża. Ale zmartwychwstał i otworzył grób. Otworzył nową rzeczywistość życia w mocy (nadziei) zmartwychwstania. Z wiary w tę prawdę i z mocy Ducha Świętego zrodził się Kościół, w którym panuje wolność, niedająca się skrępować, dlatego, że jest oparta na posłuszeństwie aż do śmierci. Wolność w posłuszeństwie Chrystusowi-Mocarzowi, który skrępowany, ukrzyżowany, zerwał wszelkie więzy, bo przewyciężył śmierć. Stąd płynie wolność życia, która przeprowadza przez śmierć.

Dzisiaj Kościół tak bardzo potrzebuje uczenia się tej wolności w posłuszeństwie Dobrej Nowinie i temu, co z tego wynika. Stale bowiem, a może dziś szczególnie, istnieje niebezpieczeństwo, że chcemy robić mniej czy bardziej po swojemu. I boimy się słuchania słowa Boga, podobnie, jak wówczas Adam przestraszył się, bo usłyszał głos Boga. My niejednokrotnie nie chcemy słuchać głosu Boga. To słowo Boże, objawione właśnie w tym skrępowanym mocarzu, ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Jezusie Chrystusie, rozrywającym wszelkie więzy, jest prawdą, która uczy wolności w posłuszeństwie, a więc w stałym przeżywaniu naszego poddania się i swoistego skrępowania, by doświadczyć daru wolności na Jego wzór.

Święty Paweł w Liście do Tymoteusza powiedział: „dla Ewangelii znoszę niedolę, aż do więzów, jak złoczyńca, ale słowo Boże nie uległo skrępowaniu”. To jest coś, co musimy też przeżywać, jeśli chcemy wejść w tajemnicę Jezusa Chrystusa i stanowić Jego Ciało – Kościół. To jest paradoks wyzwolenia człowieka, żeby się nie przestraszyć słowa Boga.

Polecamy te nasze prace synodalne Maryi, Matce Kościoła, posłusznej aż do krzyża. Polecamy naszym świętym Patronom Szymonowi i Judzie Tadeuszowi, świętemu Jozafatowi, Męczennikom Podlaskim. Podczas trwania tego Synodu chcemy doświadczać wyzwolenia z niewoli, by żyć w wolności dzieci Bożych, oddając Bogu chwałę i służąc sobie wzajemnie jako wspólnota – ciało Chrystusa. Chcemy być w takiej drodze razem, by uczyć się Jezusa Chrystusa i stawać się w nim nowym człowiekiem.

Biskup Siedlecki

BISKUP SIEDLECKI

APEL BISKUPA SIEDLECKIEGO ZBIGNIEWA KIERNIKOWSKIEGO O POMOC POSZKODOWANYM W NAWAŁNICACH I TRĄBACH POWIETRZNYCH W POLSCE

Drodzy Diecezjanie!

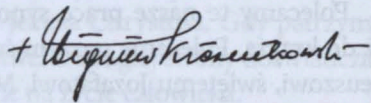
Z bólem przyjmujemy napływające informacje o potężnej skali zniszczeń wywołanych w całym kraju poprzez nawałnice, grad i trąby powietrzne w wyniku, których wiele gospodarstw i upraw zostało zniszczonych.

W związku z tym, zarządzam we wszystkich Parafiach Diecezji Siedleckiej, przeprowadzenie zbiórki pieniężnej do puszek w niedzielę 26 sierpnia 2012 r., jako materialne wsparcie poszkodowanym w wyniku kataklizmów w Polsce. Ufam, że pozyskane środki pomogą w zaspokojeniu ich najpilniejszych potrzeb związanych z odbudową zniszczonego mienia.

Wszystkich ludzi dobrej woli, zwłaszcza duchowieństwo, wspólnoty zakonne i wiernych proszę o modlitwę w intencji poszkodowanych i ludzi niosących im pomoc.

Niech Bóg wynagrodzi Waszą wrażliwość serc i otwarcie się na dramat ludzkiego cierpienia.

Z pasterskim błogosławieństwem

Biskup Siedlecki

L.dz. 840/12

Siedlce, dnia 16 sierpnia 2012 r.

*Zebrane ofiary proszę przekazać na konto Caritas Diecezji Siedleckiej:
Bank Spółdzielczy w Siedlcach 78 9194 0007 0027 9318 2000 0010 z dopiskiem
„Kataklizm 2012” lub bezpośrednio do biura Caritas mieszczącego się
przy ul. Budowlanej 1 w Siedlcach do 8 września br.*

Do odczytania w ramach ogłoszeń duszpasterskich w niedzielę 19 sierpnia 2012 r.

SŁOWO BISKUPA SIEDLECKIEGO
ZBIGNIEWA KIERNIKOWSKIEGO
W SPRAWIE KRWIODAWSTWA

Drodzy Diecezjanie!

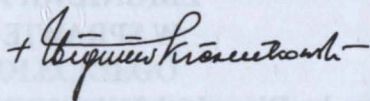
Mając na uwadze stale rosnące zapotrzebowanie na krew służącą ratowaniu zdrowia i życia ludzkiego, zwracam się z apelem, do Was, Drodzy Diecezjanie, o gotowość do składania tego cennego daru dla drugiego człowieka.

Dla nas, wierzących, poza tylko czysto ludzkim motywem istnieje jeszcze dodatkowy. Jest nim świadomość naszego odkupienia przez Krew Jezusa i fakt przynależności do Jego Ciała, jakim jest Kościół, w którym dokonuje się nasze zbawienie w przeżywaniu wspólnoty i jedności. Krew od zawsze była i jest symbolem życia, poświęcenia, bohaterstwa i oddania. Mimo ogromnego postępu medycyny krwi nie daje się zastąpić żadną inną substancją, tak, jak miłości niczym się nie zastąpi. Krew to życie! Oddając swoją krew ratujemy zagrożone życie drugiego człowieka. Oddanie krwi jest największym dowiem miłości, największej solidarności z bliźnim potrzebującym tego bezcennego daru.

Jak co roku, w uroczystość odpustową w Mokobodach-Budziszynie, tj. w **niedzielę 12 sierpnia br.** będzie okazja, aby uczynić ten gest i stać się honorowym dawcą krwi. Czynimy to we współpracy z Oddziałem Terenowym nr 46 w Siedlcach Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecnictwa w Warszawie pod kierunkiem pani doktor Janiny Wójcikowskiej. **Ambulans będzie w Budziszynie od godz. 09.00 do godz. 14.00.** Bądźmy świadomi, że krew można oddać bez żadnego uszczerbku dla swego zdrowia i życia. Może to uczynić każdy zdrowy dorosły człowiek w wieku od 18 do 60 roku życia. Fachowy personel medyczny gwarantuje dobrą obsługę. Należy pamiętać, by mieć przy sobie dokument stwierdzający tożsamość.

Kieruję ten apel jako biskup i wieloletni honorowy krwiodawca. Oddając krew na potrzeby bliźnich, mam świadomość wspólnoty z wieloma nieznanymi mi osobiście osobami, którym posłużyła moja krew. Przynagla nas fakt, że okres wakacji jest czasem zwiększonego zapotrzebowania na ten bezcenny lek, jakim jest krew. Zapraszam gorąco do uczynienia tego gestu.

Wszystkim podejmującym to wezwanie i wspomagającym z serca błogosiawie

+

Biskup Siedlecki

L.dz. 787/12

Siedlce, dnia 1 sierpnia 2012 r.

Do odczytania w ramach ogłoszeń w niedzielę 5 sierpnia br. w kościołach dekanatów: siedleckiego, grębkowskiego, suchożębrskiego, domanickiego, łukowskiego I i II, łosickiego i zbuczynskiego.

KOMUNIKATY KURII

SPOTKANIE KAPITUŁY ŁUKOWSKIEJ

W dniu **6 sierpnia o godz. 18.00** rozpocznie się celebrowanie uroczystej Mszy św. odpustowej w Kolegiacie Łukowskiej (parafia Przemienienia Pańskiego), której przewodniczył będzie Biskup Siedlecki Zbigniew Kiernikowski. Przed rozpoczęciem Eucharystii **o godz. 16.30** odbędzie się Zwyczajna Sesja Kapituły Kolegiackiej Łukowskiej, na którą zaproszeni są wszyscy Księża Kanonicy tejże Kapituły.

Zapraszają:

Prepozyt Kapituły Kolegiackiej Łukowskiej – Ks. Kanonik Tadeusz Dziega
Proboszcz parafii Przemienienia Pańskiego w Łukowie – Ks. Kanonik Antoni Pietruszka

Z zadaniami DSL będzie połączony Kurs nadzwyczajnych kandydatów (KNSK) (Komunii Świętej). Przyznaniem, że kandydatem do tej funkcji może być mężczyzna w wieku 25-65 lat; jeśli żyje w małżeństwie, to wymagana jest zgoda małżonki na pełnienie takiej funkcji. Nadzwyczajnym szafarzem może być również kobieta konsekrowana (np. siostra zakonna) w wieku 25-65 lat.

Zgłoszenia do DSL i na KNSK należy składać w Wydziale Duszpasterckim Kurii Diecezjalnej do dnia 15 września br.

Spotkanie inauguracyjne odbędzie się 6 października br., natomiast pierwsza sesja zajęć to udział wszystkich kandydatów w dwudniowym liturgicznym sympozjum liturgicznym, które odbędzie się 20 października w Siedlcach. Terminy pięciu kolejnych jednodniowych sesji zostaną ustalone z uczestnikami. Zakończenie DSL i KNSK planujemy na 16 marca 2013 r. Opłata za każdą z sesji będzie wynosiła ok. 30 zł od osoby (w zależności od

ZAPROSZENIE DO DIECEZJALNEJ SZKOŁY LITURGICZNEJ

Czcigodny Księżę Dziekanie!

W bieżącym roku zespół formacyjny Diecezjalnej Szkoły Liturgicznej (DSL) poprowadzi zajęcia w Międzyrzecu Podlaskim, przy parafii św. Mikołaja. Są one przeznaczone przede wszystkim dla przedstawicieli z następujących dekanatów:

- międzyrzeckiego,
- komarowskiego,
- łosickiego,
- radzyńskiego.

W załączeniu przekazuję list ze szczegółowymi informacjami i bardzo proszę o przekazanie go Księżom Proboszczom wszystkich parafii z dekanatu, a także o zatroszczenie się o to, by każda parafia miała swoich przedstawicieli wśród uczestników DSL oraz połączonego z nią Kursu nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej.

ks. Marek Paluskiewicz
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 10 sierpnia 2012 r.

LIST DO KSIĘŻY PROBOSZCZÓW

Czcigodny Księżu Proboszczu!

Podobnie jak w ubiegłych latach podejmujemy w naszej diecezji różne formy zajęć mające na celu pogłębienie formacji liturgicznej. Tym pismem zapraszam do udziału w zajęciach prowadzonych w ramach Diecezjalnej Szkoły Liturgicznej (DSL).

Na zajęcia DSL, które będą prowadzone przy parafii św. Mikołaja w Międzyrzeczu Podlaskim, zapraszamy przede wszystkim przedstawicieli z następujących dekanatów:

- międzyrzeckiego,
- komarowskiego,
- łosickiego,
- radzyńskiego.

Zespół uczestników DSL z poszczególnych dekanatów powinien obejmować nie mniej niż cztery osoby z każdej parafii miejskiej oraz nie mniej niż dwie z mniejszych parafii. Jest wskazane, aby w zajęciach uczestniczył przynajmniej jeden kapłan z dekanatu; najlepiej jeśli będzie to dekanalny referent ds. liturgii. W doborze kandydatów do szkoły liturgicznej należy uwzględnić możliwość ich realnego zaangażowania w parafialnym zespole liturgicznym – mogą to być zarówno mężczyźni, jak i kobiety powyżej 20 roku życia.

Z zajęciami DSL będzie połączony Kurs nadzwyczajnych szafarzy Komunii świętej (KNSK). Przypominamy, że kandydatem do tej funkcji może być mężczyzna w wieku 25-65 lat; jeśli żyje w małżeństwie, to wymagana jest zgoda małżonki na pełnienie takiej funkcji. Nadzwyczajnym szafarzem może być również kobieta konsekrowana (np. siostra zakonna) w wieku 25-65 lat.

Zgłoszenia do DSL i na KNSK należy składać w Wydziale Duszpasterskim Kurii Diecezjalnej do dnia 15 września br.

Spotkanie inauguracyjne odbędzie się 6 października br., natomiast pierwsza sesja zajęć to udział wszystkich kandydatów w dziesiątym diecezjalnym sympozjum liturgicznym, które odbędzie się 20 października w Siedlcach. Terminy pięciu kolejnych jednodniowych sesji zostaną ustalone z uczestnikami. Zakończenie DSL i NSKS planujemy na 16 marca 2013 r. Opłata za każdą z sesji będzie wynosiła ok. 30 zł od osoby (w zależności od

liczby uczestników) i obejmie koszty wykładów, materiałów oraz posiłków. Sposób finansowania należy uzgodnić w ramach parafii, które będą delegowały uczestników szkoły. Sugerujemy jednak, aby koszt uczestnictwa pokrywała parafia, natomiast koszt dojazdu – w miarę możliwości – sami uczestnicy.

ks. Marek Paluszkiwicz

Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Siedlce, dnia 10 sierpnia 2012 r.

ZMIANY WŚRÓD DUCHOWIEŃSTWA

I. Nominacje neoprezbiterów

Ks. mgr Paweł **BILSKI** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Tuczej.

Ks. mgr Radosław **PIOTROWSKI** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Górznie.

Ks. mgr Grzegorz **SUWAŁA** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Filipa Nereusza w Kąkolewnicy.

Ks. mgr Łukasz **WARDAK** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Józefa w Trąbkach.

Ks. mgr Marek **WERESA** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Drelowie.

Ks. mgr Krzysztof **ZAWADZKI** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. Michała Archanioła w Mordach.

II. Pozostałe zmiany

Ks. mgr Robert Edmund **BARTOSIK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Józefa w Trąbkach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Grębkowie.

Ks. mgr Marcin **BIELECKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. NMP Matki Kościoła w Łukowie.

Ks. mgr Paweł **BIELECKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Michała Archanioła w Mordach i z dniem 3

lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Adamowie.

Ks. mgr lic. Robert **BIERNACKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Rodziny i św. Apostołów Piotra i Pawła w Sobolewie.

Ks. mgr Sebastian Paweł **BISEK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Stanisława BM i św. Aniołów Stróżów w Zbuczynie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Osiecku.

Ks. prałat mgr lic. Bernard **BŁOŃSKI** z dniem 28 czerwca 2012 r. został mianowany administratorem parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Korytnicy Łaskarzewskiej, do odwołania.

Ks. mgr Paweł **BROŃSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie.

Ks. mgr Marcin Paweł **BUDZYŃSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Najświętszego Zbawiciela w Rykach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Narodzenia NMP w Białej Podlaskiej.

Ks. kanonik dr hab. Krzysztof **BURCZAK**, prof. KUL, z dniem 16 czerwca 2012 r. został mianowany sędzią diecezjalnym w Sądzie Biskupim Siedleckim, na okres kolejnych 5 lat.

Ks. Kanonik mgr Józef **BRZozowski** z dniem 2 lipca 2012 r. został mianowany na urząd dziekana dekanatu międzyrzeckiego, na kolejną 5-letnią kadencję.

Ks. dr Sławomir Władysław **BYLINA** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwol-

niony z urzędu wikariusza parafii Bożego Ciała w Siedlcach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. NMP Matki Kościoła w Łukowie.

Ks. dr Grzegorz **CHRUŚCIEL** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Białej Podlaskiej i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Bożego Ciała w Siedlcach.

Ks. mgr Mikołaj **CZERNECKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Hadynowie.

Ks. mgr Mariusz **CZYŻAK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Bożego Ciała w Siedlcach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie.

Ks. kanonik Stanisław **DADAS** z dniem 2 lipca 2012 r. został mianowany na urząd dziekana dekanatu włodawskiego, na kolejną 5-letnią kadencję.

Ks. kanonik Henryk **DEMIĄNCZUK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii Chrystusa Króla w Jedlance i przeniesiony na emeryturę.

Ks. mgr Bogusław **FILIPIUK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Króla w Jedlance i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej w Samogoszczy.

Ks. mgr Paweł **FLOROWSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Najświętszego Zbawiciela w Rykach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie.

Ks. Mariusz **GRZEGRZÓŁKA** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. bł. Honorata

Koźmińskiego w Białej Podlaskiej.

O. Wojciech **GWIAZDA** OFM Cap. z dniem 1 lipca 2012 r. został mianowany proboszczem parafii pw. św. Jana Jałmużnika w Orchówku.

O. mgr Michał **HADRICH** OMI z dniem 1 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Kodniu.

Ks. mgr Piotr **HAWRYLUK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Świętej Rodziny i św. Apostołów Piotra i Pawła w Sobolewie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Jakuba Apostoła w Przesmykach.

Ks. Piotr **KARDAS** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. św. Jadwigi Śląskiej w Samogoszczy i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii Chrystusa Króla w Jedlance.

Ks. mgr lic. Adrian **KOMAR** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Zwiastowania NMP w Żelechowie i z dniem 3 lipca do końca sierpnia 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Apostołów Piotra i Pawła w Pratulinie.

Ks. mgr Dariusz Tomasz **KONIECZNY** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Starym Opolu i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Michała Archanioła w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Bogdan **KOZŁOWSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Elżbiety Węgierskiej w Konstantynowie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Jadwigi w Mokobodach.

O. Andrzej **KRAWCZYK** OFM Cap. z dniem 30 czerwca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. św. Jana Jałmużnika w Orchówku.

Ks. mgr Łukasz Jan **KULIK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Michała Archanioła w Białej Podlaskiej i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. Nawiedzenia

Najświętszej Maryi Panny w Miastkowie Kościelnym.

Ks. prałat mgr Mieczysław **LIPNIACKI** z dniem 30 czerwca 2012 r. został zwolniony z funkcji ojca duchownego w Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Siedleckiej im. bł. Jana Pawła II oraz z funkcji diecezjalnego duszpasterza ludzi pracy.

Ks. mgr Leszek Tomasz **MUĆKA** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Ducha Świętego w Woli Uhruskiej i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Tomasz **MUSZYŃSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Nawiedzenia NMP w Miastkowie Kościelnym i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Józefa w Siedlcach.

Ks. dr Remigiusz Jacek **NIEWĘGŁOWSKI** z dniem 3 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii Bożego Ciała w Siedlcach.

Ks. mgr Krzysztof Zbigniew **NOWACHOWICZ** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Anny w Wohyniu i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Antoniego w Huszlewie.

Ks. mgr Andrzej **OGNIK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Matki Boskiej Kodeńskiej w Pilawie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Bożego Ciała w Siedlcach.

Ks. mgr lic. Tadeusz **OLEŃDZKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Parczewie oraz z funkcji kapelana Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Parczewie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. Zwiastowania NMP w Żelechowie.

Ks. dr Dariusz Grzegorz **OSTAŁOWSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Jakuba Apostoła w Przesmykach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Zbawiciela w Rykach.

Ks. mgr Piotr Mikołaj **ORŁOWSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Motwicy i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Starym Opolu.

Ks. mgr Paweł **PASZKIEWICZ** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Grębkowie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Wohyniu.

Ks. mgr Adam Antoni **PIETRUSIK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Józefa w Siedlcach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany diecezjalnym asystentem kościelnym Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży oraz prefektem w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 im. Stanisława Staszica w Siedlcach.

Ks. mgr Piotr **PIĘTKA** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Adamowie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr Tomasz **RADCZUK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Antoniego w Huszlewie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie.

Ks. mgr Marek **RYCIO** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Filipa Nereusza w Kąkolewnicy i z dniem 3 lipca 2012 r. skierowany do pomocy duszpasterskiej w parafii Najświętszego Serca Jezusowego we Włodawie.

O. mgr Paweł **SADOWSKI OMI** z dniem 1 lipca 2012 r. został mianowany wikariuszem parafii pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus w Siedlcach.

Ks. mgr Wojciech **SOBIESZEK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Górnicy i z dniem 3

lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Przemienienia Pańskiego w Garwolinie.

Ks. mgr Mariusz **SZYSZKO** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Miłosiernego w Dęblinie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. Matki Boskiej Kodeńskiej w Pilawie.

Ks. mgr Jarosław **SAWIUK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. NMP Matki Kościoła w Łukowie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Zbawiciela w Rykach.

Ks. mgr lic. Roman **SIŁUCH** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Bożego Ciała w Siedlcach i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Chrystusa Króla w Jedlance.

Ks. mgr Szczepan **SKORUPSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Anny w Tuczej i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Anny w Radzynie Podlaskim.

O. Marek **STRYCHARSKI** OFM Cap. z dniem 1 lipca 2012 r. został mianowany kapłanem Zakładu Karnego w Białej Podlaskiej.

Ks. mgr lic. Norbert **TARATYCKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Drelowie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Parczewie oraz kapłanem Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Parczewie.

Ks. Grzegorz **TOMASZEWSKI** z dniem 1 lipca 2012 r. został mianowany proboszczem wakującej parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Sobieszynie.

Ks. mgr Kamil Paweł **WASILEWSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Jadwigi w Mokobodach i z dniem

3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Elżbiety Węgierskiej w Konstantynowie.

Ks. mgr Piotr **WASYLJEW** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Anny w Wohyniu i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Ducha Świętego w Woli Uhruskiej.

O. Piotr **WOŹNIACKI** OFM Cap. z dniem 30 czerwca 2012 roku zwolniony z funkcji kapelana Zakładu Karnego w Białej Podlaskiej.

O. Tomasz **WOŹNY** OMI z dniem 30 czerwca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Anny w Kodniu.

Ks. mgr Mariusz Rafał **ZANIEWICZ** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Przemienienia Pańskiego w Garwolinie i skierowany do pełnienia posługi kapelana Szpitala Powiatowego w Garwolinie.

Ks. mgr Adam **ŻELAZO** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Jana Chrzyciela w Hadynowie i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Motwicy.

Ks. mgr Paweł **ŻUKOWSKI** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Antoniego w Kotuniu i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Najświętszego Zbawiciela w Rykach.

Ks. mgr Mirosław **ŻACZEK** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Piszczacu i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii pw. św. Antoniego w Kotuniu.

Ks. mgr Dariusz **ŻMUDA** z dniem 2 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Osiecku i z dniem 3 lipca 2012 r. mianowany wikariuszem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Piszczacu.

Zwolnienia i nominacje duszpasterzy – II tura 2012 r.

Ks. kanonik mgr Andrzej Janusz **BANASIUK** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. św. Izydora w Ostrówku i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. Matki Bożej Kodeńskiej w Pilawie.

Ks. kanonik mgr Stanisław **BIEŃKO** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Osiecku i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Stoczku Łukowskim.

Ks. mgr lic. Stanisław **CHODŹKO** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sworach i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. św. Stanisława BM i św. Aniołów Stróżów w Zbuczynie oraz dziekanem dekanatu zbuczyńskiego.

Ks. Marek **CHOJNOWSKI** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. Matki Bożej Bolesnej w Lacku i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. św. Jana Apostoła w Polskowoli.

Ks. Grzegorz **CHOLEWA** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Dołhobrodach i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Wargocinie.

Ks. mgr lic. Jarosław **JUSZCZYŃSKI** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Wargocinie i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. św. Izydora w Ostrówku.

Ks. prałat mgr Julian Andrzej **JÓŹWIK** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. MB Częstochowskiej w Garwolinie i przeniesiony na emeryturę.

Ks. kanonik Stanisław **MAŁEK** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Stoczku Łukowskim i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. MB Częstochowskiej w Garwolinie.

Ks. Sławomir **MOREŃ** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. św. Jana Apostoła w Polskowoli i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Dołhobrodach.

Ks. mgr lic. Piotr **OSKROBA** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Dąbiu i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Sworach.

Ks. mgr lic. Michał **PAWLONKA** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu wikariusza parafii Chrystusa Miłosiernego w Białej Podlaskiej i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. Matki Bożej Bolesnej w Lacku.

Ks. mgr lic. Krzysztof **SAMSEL** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. św. Stanisława BM i św. Aniołów Stróżów w Zbuczynie oraz dziekana dekanatu zbuczynskiego i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. św. Bartłomieja Apostoła w Osiecku.

Ks. mgr Antoni Leonard **SULICH** z dniem 24 lipca 2012 r. został zwolniony z urzędu proboszcza parafii pw. Matki Bożej Kodeńskiej w Pilawie i z dniem 25 lipca 2012 r. mianowany proboszczem parafii pw. Matki Bożej Królowej Polski w Dąbiu.

DODATEK

Oprac. ks. dr Leszek Ostas

HISTORIA PIERWSZEGO SYNODU DIECEZJI SIEDLECKIEJ

Potrzeba zwołania synodu

Zarówno uchwały konferencji biskupa Przeździeckiego z dziekanami, jak również cały szereg ustaw wydanych poza nimi, w pierwszym okresie po wskrzeszeniu diecezji podlaskiej miały na celu zorganizowanie struktur i życia diecezji a także stworzenie podstaw dla systemu prawa diecezjalnego – było to ze sobą ściśle połączone. Od początku jednak dostrzegano niewystarczalność takich ustawodawczych działań, zwłaszcza przy wspomnianym już braku wcześniejszych synodów diecezjalnych, które dałyby zwarty i przejrzysty zbiór prawa diecezjalnego. W zamyśle zaś samego biskupa Przeździeckiego miały być one przygotowaniem do synodu diecezjalnego, który miał się odbyć po okrzepnięciu struktur diecezji i stworzeniu zrębów systemu prawa diecezjalnego[1]. Brak takiego całościowego uregulowania życia diecezji stawał się tym bardziej palącym problemem, przy istniejącej konieczności „dostosowania norm Kodeksu do potrzeb i warunków życia religijnego diecezji”[2]. Sam biskup Przeździecki tak pisał – w dekrecie zwołania synodu – o potrzebie i zadaniach pierwszego synodu diecezji podlaskiej:

„Pięć lat dobiega od chwili wznowienia diecezji Podlaskiej. Przy Bożej pomocy powstało seminarium diecezjalne..., cała diecezja kanoniczna zwizytowana; liczba dekanatów podwojona, 66 parafii na nowo erygowanych... najpotrzebniejsze zarządzenia oparte na prawie kanonicznym i zastosowane do potrzeb diecezji, wydane... Wspólny jednak nasz trud... w organizowaniu diecezji, burzonej przez pół wieku przez rząd rosyjski, nie skończony, i owszem, przyznać trzeba, jesteśmy zaledwie na progu tej pracy. Poznanie potrzeb religijnych ludności..., jej ducha, zwyczajów, stron dodatnich i ujemnych, wniknięcie i zapoznanie się z pracą Waszą... pozwala ten próg przekroczyć i zabrać się wspólnymi siłami do tem lepszego i głębszego urzędowania życia religijnego... Doszliśmy do wniosku, że nad-

szedł czas uroczystego wprowadzenia do diecezji Podlaskiej... Kodeksu Prawa Kanonicznego, wraz z dostosowaniem do potrzeb i warunków naszego życia religijnego tego, co Kodeks pozostawia określeniu przez ordynariuszy i dania Wam do ręki, Czcigodni Bracia, możliwie pełnego zbioru praw, instrukcji i wskazówek, na których powinny się oprzeć i nasze życie religijne w diecezji i praca kapłańska..."[3].

Z przytoczonych wyżej fragmentów dekretu biskupa H. Przeździeckiego wynika jasno wnioszek, iż głównym celem synodu podlaskiego miało być wydanie ustaw diecezjalnych, przy czym nie chodziło tylko o nowe ustawy, lecz także – przede wszystkim – o uporządkowanie przepisów dotychczas wydanych, o krytyczne przejrzanie zwyczajów istniejących w diecezji, tak by stworzyć całościowy zbiór prawa diecezjalnego. Przy tak sformułowanych celach synodu, koniecznym było określenie pewnych granic, tak by synod stał się w ogóle możliwy – bp Przeździecki wskazał, iż „należy się ograniczyć do spraw najważniejszych, obejmujących jednak całokształt życia religijnego, a za najważniejsze uznać należy te, z których biskup, co pięć lat, ma dawać sprawozdanie Stolicy Apostolskiej. Następne zaś synody będą ulepszały i rozszerzały pracę pierwszego naszego synodu”[4].

Organizacja i przebieg synodu

Wszystkie wspomniane wyżej czynniki złożyły się na decyzję zwołania pierwszego synodu diecezji podlaskiej. I tak, biskup Przeździecki, po wysłuchaniu zdania Kapituły Katedralnej, po raz pierwszy podał myśl odbycia synodu diecezjalnego na konferencji z księżmi dziekanami, odbytej 16 XI 1921 roku[5]. Na następnym zaś zebraniu dziekanów i mężów zaufania powołał promotora synodu i notariusza synodu[6]. Dnia 19 września 1922 roku – w ramach przygotowań do synodu – biskup nakazał, by we wszystkich parafiach diecezji w każdą środę modlono się w intencji „dzieła synodu”[7]. Ogół wiernych i duchowieństwa o zamiarze odbycia synodu diecezjalnego dowiedział się za pośrednictwem specjalnego listu pasterskiego w tej sprawie, odczytanego z ambon w dniu 6 I 1923 roku[8]. W sposób formalny synod został zwołany przez biskupa Przeździeckiego dekretem z 10 marca 1923 roku, który naznaczał miejsce i czas sesji synodalnych – kościół katedralny w Janowie Biskupim, w dniu 28, 29 i 30 sierpnia 1923 roku[9].

Pierwszym krokiem po powiadomieniu o zamiarze odprawienia synodu diecezjalnego było zamianowanie ks. inf. Karola Dębińskiego promotora

rem synodu, a ks. kan. Juliana Rystera notariuszem synodu. Im to zlecono czuwanie nad dalszym tokiem przygotowań[10]. Dekretem z 14 XII 1922 roku ks. prałat T. Osiński został zamianowany zastępcą promotora synodu. Tym samym dekretem biskup Przeździecki zarządził, aby na najbliższych kongregacjach dekanalnych, księża proboszczowie wybrali ze swego grona po dwóch przedstawicieli na synod, podobnie księża wikariusze po jednym z dekanatu – z tak wybranych przedstawicieli wikariuszy. Władza diecezjalna miała powołać na synod czterech. Poleciał także, aby Koło Księży Prefektów wybrało ze swego grona czterech przedstawicieli: dwóch ze szkół średnich i dwóch ze szkół podstawowych, a O.O. Paulini z Leśnej oraz zgromadzenia zakonne z Białej, Garwolina i Skórcza, aby wybrały po jednym przedstawicielu na zbliżający się synod[11]. Pozostali zaś uczestnicy synodu diecezjalnego zostali wyłonieni w oparciu o przepisy KPK z 1917 roku. I tak, zgodnie z kan. 358 CICB, biskup Przeździecki – wypełniając obowiązek ustawowy – wezwał na synod: biskupa Cz. Sokołowskiego, jako wikariusza generalnego, wszystkich członków kapituły katedralnej, rektora Wyższego Seminarium Duchownego, dziekanów, proboszcza miasta, w którym miał odbyć się synod (był on zarazem dziekanem). Korzystając jednocześnie z możliwości jaką dawał mu powyższy kanon, biskup Przeździecki poszerzył skład synodu: o wszystkich kanoników honorowych kapituły katedralnej, o kapłanów odznaczonych godnościami papieskimi, o pracowników Kurii diecezjalnej, a także o profesorów seminarium diecezjalnego[12]. Zachowanie się uczestników synodu jak również obowiązki kapłanów spełniających urzędy związane z synodem, określał szczegółowy „Regulamin...” ułożony przez promotora synodu, a zatwierdzony przez biskupa Przeździeckiego 10 IV 1923 roku[13]. Przy czym dotyczył nie tylko właściwych sesji synodalnych, ale także kongregacji przedsynodalnych (§§ 1, 2 i 6).

W ramach tego studium nie ma potrzeby szczegółowego opisywania prac przygotowawczych i samego przebiegu synodu. Idzie raczej o ogólne zarysowanie tych zagadnień, ze szczególnym uwzględnieniem działań samego biskupa Przeździeckiego, zwłaszcza jako inicjatora synodu i uczestnika prac przedsynodalnych. Już na konferencji odbytej 25 stycznia 1922 roku nakazał, aby duchowni z poszczególnych dekanatów na najbliższej kongregacji dekanalnej wspólnie rozważyli, co uważają za wskazane i pożyteczne, aby weszło do uchwał synodalnych. Ta dyskusja miała stać

się podstawą dla referatu, który miał opracować jeden z księży dekanatu. Taki referat, wraz z uwagami do niego, miał zostać przesłany do 1 lipca 1922 roku do notariusza synodu[14]. Praktyka jednak była nieco inna, bowiem w znacznej części dekanatów poprzestano na samej dyskusji, z której wnioski wciągnięto do protokołu z kongregacji[15]. Owe dyskusje na zebraniach dekanalnych, w zamiarze biskupa Przeździeckiego miały być swoistą formą „komisji dekanalnych pod przewodnictwem dziekana”. W podobny sposób swoje dezyderaty miała zgłosić kapituła katedralna, a także prefekci szkół i wikariusze parafialni, zebrani oddzielnie w Siedlcach pod przewodnictwem promotora synodu[16].

Zebrany w ten sposób materiał posłużył do dalszych prac, już na poziomie ogólnodiecezjalnym. W tym celu na X Konferencji z dziekanami, w dniu 8 VI 1922 roku, Biskup utworzył dziesięć komisji tematycznych, które miały zająć się opracowaniem zgromadzonego materiału:

Komisja I - do spraw opracowania szkicu historycznego diecezji,

Komisja II - do spraw przepisów o wyznawaniu wiary,

Komisja III - do spraw zarządu diecezjalnego,

Komisja IV - do spraw Kultu Bożego,

Komisja V - do spraw Sakramentów św.

Komisja VI - do spraw obowiązków życia kapłańskiego,

Komisja VII - do spraw obowiązków proboszcza, wikariusza oraz duszpasterstwa,

Komisja VIII - do spraw nauczania religijnego,

Komisja IX - do spraw budowy i konserwacji kościołów,

Komisja X - do spraw akcji społecznych i politycznych[17].

Komisje te miały za zadanie uporządkować wyrażone przez duchowieństwo postulaty i uwagi oraz dostosować je do warunków życia w diecezji podlaskiej, uzgadniając je jednocześnie z prawem kanonicznym i przepisami liturgicznymi. Z tego względu zebrany materiał przydzielono 65 referentom – kierując się zapewne podziałem kodeksowym – przyjmując przy tym zasadę opracowywania koreferatów. Następnie po poddaniu ich dyskusji opracowano projekt statutów synodalnych – każda komisja w powierzonym sobie dziale[18]. Poszczególne komisje przygotowały obradowały w dniach od 1 do 21 grudnia 1922 roku, w gmachu Kurii biskupiej w Siedlcach[19] – biskup Przeździecki w miarę możliwości starał się być na nich obecny. Wnioski z prac poszczególnych komisji opracowa-

ne w formie projektu statutów i odpowiednich dodatków zostały następnie przesłane do Komisji Głównej Synodu, która rozpoczęła swoją pracę w styczniu 1923 roku[20]. Odbyła ona dwa posiedzenia – 16, 17 i 18 stycznia, a następnie 7, 8 i 9 lutego 1923 roku. Jej zadaniem było ostateczne opracowanie nadesłanego materiału pod względem treści i formy, ona też czuwała nad dokonywaniem przekładu statutów na język łaciński[21].

Obecna forma statutów i innych uchwał synodalnych pochodzi w zasadzie od tej właśnie Komisji – pewnych drobnych zmian dokonała ona sama, po odbyciu się „sesji głównej przedsynodalnej”, w której uczestniczyli wszyscy członkowie przyszłego synodu, a gdzie zaprezentowano projekt statutów i aneksów do nich. Posiedzenie to trwało tylko jeden dzień – mimo, iż według „Regulaminu” synodalnego miało trwać 3 dni[22] – dlatego ograniczono się tylko do odczytania projektu uchwał synodalnych i krótkiej dyskusji nad nimi, a następnie biskup Przeździecki polecił, aby ewentualne uwagi od duchowieństwa dekanalnego zostały zgłoszone do 15 lipca[23]. W dniach 4 i 5 lipca 1923 roku Komisja Główna, wraz z przewodniczącymi komisji synodalnych, pod przewodnictwem biskupa Przeździeckiego dokonała poprawek redakcyjnych – w oparciu o wnioski z sesji przedsynodalnej[24].

Z akt synodu podlaskiego wiadomo, że przygotowany przez Komisję Główną projekt statutów i aneksów został poddany fachowej ocenie wybitnego ówczesnie kanonisty O. Jana Rotha[25]. Zachował się w nich list biskupa H. Przeździeckiego zapraszający go do Siedlec i na mający odbyć się synod[26]. Wiadomo także, iż przebywał w Siedlcach w dniach od 16 do 22 sierpnia, kiedy to przejrzał projekty uchwał, od strony ich zgodności z prawem kanonicznym, a także od strony poprawności językowej ich łacińskiego tłumaczenia[27]. Uczestniczył także w samym synodzie – w związku z całą jego pracą na rzecz synodu podlaskiego, można spotkać się z opinią, że „główną rolę w pracach przygotowawczych do tego synodu odegrały dwie osoby: ks. Karol Dębiński i o. Jan Roth”[28].

Nie można nie zauważyć pracy redakcyjnej samego biskupa Przeździeckiego – począwszy od uczestnictwa w posiedzeniach poszczególnych komisji synodalnych, poprzez obrady Komisji Głównej Synodu i sesji przedsynodalnej. Dokonał także przeglądu gotowego już projektu statutów, przy czym nie ograniczył się tylko do prostej aprobaty poszczególnych statutów, lecz niejednokrotnie dokonywał poprawek redakcyjnych, uzupełnień bądź

skreśleń – dla przykładu można wspomnieć, iż od samego biskupa Przędzieckiego pochodził rozdział o Kurii diecezjalnej, statut o seminarium mniejszym[29]. W wyniku tej korekty, liczba statutów wzrosła z 248 do 266[30]. Ślady podobnej pracy redakcyjnej znajdujemy także w projektach dodatków do statutów[31].

Zgodnie z dekretem zwołującym – z dnia 10 III 1923 roku – synod podlaski odbył się w kościele katedralnym w Janowie Biskupim, w dniach 28, 29 i 30 sierpnia 1923 roku[32]. Uczestniczący w synodzie kapłani przybyli do Janowa już 27 sierpnia i w tym dniu odprawili spowiedź świętą. Cała strona organizacyjna i liturgiczna obrad synodalnych została określona w „Regulaminie dla duchowieństwa uczestniczącego w Synodzie Diecezjalnym Podlaskim, mającym się odbyć w katedrze Janowskiej w dniach 28, 29 i 30 sierpnia 1923 roku”[33]. W ciągu tych trzech dni odbyto 3 sesje publiczne (z udziałem wiernych i kapłanów nie będących uczestnikami synodu) oraz 3 kongregacje generalne, z udziałem samych uczestników synodu. W czasie tych ostatnich, dokonano prezentacji statutów przez odczytanie ich „in extenso” – części wyznaczonej na daną konferencję – a następnie związanych z nimi aneksów[34]. Zakończenie synodu nastąpiło w czasie trzeciej sesji publicznej – odbytej 30 sierpnia – przez odczytanie Dekretu aprobowanego i promulgującego statuty synodu oraz „Dekretu o zakończeniu synodu i uroczyste odśpiewanie „Te Deum”[35]. Zgodnie z dekretem aprobowującym i promulgującym statuty synodu podlaskiego oraz związane z nimi aneksy – z 30 VIII 1923 roku – miały one zacząć obowiązywać od 1 stycznia 1924 roku.

[1] Dekret zwołania synodu diecezjalnego WDP 5 (1923) nr 3 s. 56 – 57; por. J. Włodarczyk. Historia diecezji siedleckiej, s. 267.

[2] Protokół VIII Konferencji X. X. Dziekanów, odbytej w dniu 16 XI 1921 r. w Siedlcach, pod przewodnictwem J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza. WDP 3 (1921) nr 11 – 12 s. 159; por. Zarys historyczny Diecezji Podlaskiej, s. 36.

[3] WDP 5 (1923) nr 3 s. 56 n. Odnośnie celów synodu diecezjalnego, należy wspomnieć, że ich wyklarowanie nastąpiło dopiero po wejściu w życie Kodeksu z 1917 roku. Zgodnie z jego postanowieniami synody po 1918 r. były zwoływane przede wszystkim dla ogłoszenia ustaw (zob. CICB can. 356 – 362). Jedynym zaś przejawem działalności administracyjnej na synodzie było obsadzenie niektórych urzędów diecezjalnych, mianowicie: sędziów i egzaminatorów synodalnych oraz proboszczów konsultorów – zgodnie z CICB can. 385 § 1. W praktyce było to czymś dodatkowym w stosunku do prac ustawodawczych. Zob. W. Wójcik. Synody polskie w latach 1918 – 1968, s. 142 oraz 149; J. Dudziak. Synod diecezjalny, s. 62 – 63. [W podobnych słowach cel pierwszego synodu archidiecezji warszawskiej opisywał

kard. A. Kakowski. Zob. W. Malej. Synody Warszawskie. PK 3 (1960) nr 3 - 4 s. 363].

[4]WDP 5 (1923) nr 3 s. 57.

[5]Protokół VIII Konferencji X. X. Dziekanów [...]. WDP 3 (1921) nr 11 - 12 s. 159 - (zebrani na konferencji wypowiedzieli się jednogłośnie za odbyciem synodu). W ten sposób biskup pragnął także zadośćuczynić obowiązkowi odbycia synodu. W okresie międzywojennym, na 20 istniejących diecezji łacińskich, w 13 odbyły się synody diecezjalne. Zob. T. Pieronek. Posoborowe synody diecezjalne. W: Służyć prawdzie i miłości. Pod red. J. Kowalskiego. Częstochowa 1984 s. 390 n.

[6]Na stanowisko promotora synodu został zamianowany ks. inf. Karol Dębiński, zaś na sekretarza ks. kan. Julian Ryster (w r. 1936 był jednym z 4 konsultorów synodu plenarnego). Zob. Protokół IX Konferencji X. X. Dziekanów, odbytej w dniu 25 stycznia 1922 roku w Siedlcach, pod przewodnictwem J. E. Ordynariusza. WDP 4 (1922) nr 2 s. 44.

[7]Protokół XI Konferencji (III w r.b.) X. X. Dziekanów, odbytej w dniu 19 września 1922 r., pod przewodnictwem J. E. Ordynariusza. WDP 4 (1922) nr 9 s. 182.

[8]List pasterski o mającym się odbyć Synodzie diecezjalnym, z 1 I 1923 r. WDP 4 (1922) nr 12 s. 214 - 215.

[9]WDP 5 (1923) nr 3 s. 55 - 59.

[10]Zob. przyp. 127. Pozostałe urzędy zostały obsadzone rozporządzeniem biskupa Przeździeckiego z dnia 9 IV 1923 r. Zob. WDP 5 (1923) nr 4 - 5 s. 81 - 82.

[11]Dekret Biskupa Podlaskiego z dnia 14 XII 1922 r. w sprawie synodu diecezjalnego. WDP 4 (1922) nr 12 s. 215.

[12]Elenchus Convocatorum ad Synodum. WDP 5 (1923) nr 4 - 5 s. 89 - 92. Dekret zwołania synodu diecezjalnego. WDP 5 (1923) nr 3 s. 58. Szerzej na temat uczestników synodu zob. W. Wójcik. Synody polskie w latach 1918 - 1968, s. 142 - 146; Bączkiewicz - Baron - Stawinoga. Prawo kanoniczne, T. 1 s. 523 - 524.

[13]Regulamin dla Duchowieństwa uczestniczącego w Synodzie Diecezjalnym Podlaskim mającym się odbyć w Katedrze Janowskiej w dniach 28, 29 i 30 sierpnia 1923 roku. WDP 5 (1923) nr 4 - 5 s. 82 - 89.

[14]Protokół IX Konferencji X. X. Dziekanów [...]. WDP 4 (1922) nr 2 s. 44 - 45; zob. J. Rejowicz. Synod diecezjalny podlaski. „Przegląd Katolicki” 61 (1923) s. 558.

[15]Podstawą dla takiego twierdzenia jest mała ilość takich referatów (pojedyncze egzemplarze) w Archiwum Kurii Diecezji Siedleckiej, zarówno w Aktach Synodu, jak i poszytach Kongregacji dekanalnych z tamtych lat, zob. AKDS. Kongregacje dekanalne. Sygn. III . K. T. 4 i 5.

[16]Protokół IX Konferencji X. X. Dziekanów [...]. WDP 4 (1922) nr 2 s. 45. W sposób pośredni materiały dla Komisji synodalnych dostarczyły referaty opracowywane na kongregacjach dekanalnych na polecenie władzy diecezjalnej, np. referat na temat: „Przepisy Prawa kanonicznego i cywilnego o przygotowaniu bliższym do małżeństwa” - zob. Rozporządzenie Kurii diecezjalnej odnośnie tematów na kongregacje dekanalne. WDP 4 (1922) nr 3 s. 58 - 59. Sam biskup Przeździecki przeglądał protokoły kongregacji i referaty z nich - zob. AKDS, Kongregacje dekanalne. Sygn. III. K. 19. T. 4 i 5. Protokół X Konferencji x. x. Dziekanów, odbytej w Siedlcach dnia 8 czerwca 1922 r. pod przewodnictwem J. E. Ordynariusza. WDP 4 (1922) nr 6 - 7 s. 124 - 125.

[17]Protokół X Konferencji X. X. Dziekanów, odbytej w Siedlcach dnia 8 czerwca 1922 r. pod przewodnictwem J. E. Ordynariusza. WDP 4 (1922) nr 6 - 7 s. 124 - 125.

[18]Zob. Dekret zwołania synodu diecezjalnego. WDP 5 (1923) nr 3 s. 57; J. Rejowicz. Synod, s. 558. [Odnosnie sposobu podziału referatów nie ma wzmianek w aktach synodu, można jedynie przypuszczać, że wzorowano się na wcześniejszych rozwiązaniach synodu archidiecezji warszawskiej - zob. Porządek prac przygotowawczych przed synodem - pismo promotora synodu warszawskiego. WAN 10 (1922) s. 222 - 226.

[19]WDP 4 (1922) nr 10 - 11 s. 207; zob. AKDS. Synod Diecezjalny Podlaski. Cz. VI. Dodatki. Sygn. III. S. 22. T. 8 k. 204 - 205 (był to plan prac synodalnych w XII 1922 r. i w roku 1923).

[20]Została utworzona na tej samej Konferencji dziekanów, co pozostałe komisje synodalne. Zob. Protokół X Konferencji X.X. Dziekanów [...]. WDP 4 (1922) nr 6 - 7 s. 125. W jej skład wchodziło - obok wikariusza generalnego, promotora synodu, zastępcy promotora i sekretarza synodu - 13 kapłanów (łącznie 17).

[21]Plan prac synodalnych ... W: AKDS. Synod Diecezjalny Podlaski. Cz. IV. Dodatki. Sygn. III.S. 22. T. 8 k. 205.

[22]WDP 5 (1923) nr 4 - 5 s. 82. Tamże: „z powodu drożyzny nie udało się wydrukować projektu uchwał synodalnych ... dlatego w dniach 3, 4 i 5 lipca ... odbędą kongregacje przedsynodalne ...”.

[23]Posiedzenie przedsynodalne (pismo Notariusza Synodu z dnia 5 lipca 1923 r.). WDP 5 (1923) nr 6 - 7 s. 120 - 121.

[24]Tamże, s. 121; Protokół z posiedzenia Komisji Głównej w dniach 4 i 5 lipca 1923 r. W: AKDS. Sygn. III. S. 22. T. 8 k. 211.

[25]Był on wykładowcą prawa kanonicznego na UJ, a następnie na KUL-u. Uczestniczył też czynnie w życiu synodalnym diecezji w Polsce - m. in. w synodzie warszawskim z 1922 r., w przygotowaniu do synodu plenarnego. Zob. A. Petrani. Wydział Prawa Kanonicznego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i jego działalność dydaktyczno - naukowa w ciągu ubiegłego pięćdziesięciolecia. RTK 15 (1968) z. 5 s. 23 - 25.

[26]List z 4 sierpnia 1923 roku. AKDS. Synod Diec. Podl. Cz. II. Akta synodu - sygn. III. S. 22. T. 6 k. 112.

[27]Uwagi do projektu statutów synodalnych poczynione przez o. J. Rotha. W: AKDS. Sygn. III. S. 22. T. 8. k. 232 - 237.

[28]Jest to opinia ks. prof. M. Myrchy - zob. M. Żurowski. Jan Roth profesor - kanonista. W: Studia prawno - historyczne. Warszawa 1971 s. 106.

[29]Zob. AKDS. Synod Diecezjalny Podlaski. Cz. III. Statuty synodu - sygn. III. S. 22. T. 7 k. 1 - 171. W zachowanym tekście oryginalnym znajdują się liczne wklejki, wykreślenia, dopiski, poprawki.

[30]Tamże.

[31]Zob. AKDS. Synod Diec. Podl. Cz. IV. Dodatki, - sygn. III. S. 22. T. 8.

[32]Pierwotnie planowany był na 7, 8 i 9 sierpnia 1923 r. - zob. Plan prac synodalnych ..., (z 9 X 1922 r.). W: AKDS - sygn. III. S. 22. T. 8 k. 205.

[33]WDP 5 (1923) nr 4 - 5 s. 82 - 89.

[34]Zob. Protocollon Sessionum Synodalium. W: Synodus Dioeciesana Podlachiensis[...]. Siedlce 1923 s. 85 - 90; J. Rejowicz. Synod, s. 558 - 560. Dla potrzeb niniejszej pracy nie ma potrzeby, by w szczególny sposób rozpatrywać przebieg poszczególnych sesji i kongregacji synodalnych.

[35]Zob. Acta Synodi. W: Synodus Dioeciesana Podlachiensis [...]. Siedlce 1923 r. s. 75.

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI I KATOLICKIEGO LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO IMIENIA ŚWIĘTEJ RODZINY W SIEDLCACH W ROKU SZKOLNYM 2011/2012

Rok szkolny 2011/12 był czternastym rokiem funkcjonowania I Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Świętej Rodziny w Siedlcach. Liceum funkcjonowało w nowoczesnym budynku dydaktycznym przy ul. Biskupa Świrskiego 54. Program funkcjonalny szkoły był realizowany przy wykorzystaniu Sali wielofunkcyjnej przy kościele św. Józefa na ul. Sokołowskiej. Z ramienia Organu Prowadzącego a więc Diecezji Siedleckiej, reprezentowanej przez Biskupa Siedleckiego nadzór nad szkołą sprawował ks. kan. dr Krzysztof Baryga, dyrektor Wydziału Nauczania Kurii Diecezjalnej Siedleckiej, pełnomocnik Biskupa Siedleckiego ds. szkół katolickich, wspierany przez panią mgr inż. Jadwigę Wielgos-Mikołajewską, diecezjalnego wizytatora szkół katolickich i placówek wychowawczo-opiekuńczych, diecezjalnego wizytatora nauczania religii oraz ks. dr Pawła Kindrackiego, wicedyrektora Wydziału Nauczania Kurii Diecezjalnej Siedleckiej. Troskę o sprawy ekonomiczne szkoły z ramienia Biskupa Siedleckiego sprawował ks. prałat dr Kazimierz Niemirka. Nadzór nad usuwaniem usterek pogwarancyjnych spełniał z ramienia organu prowadzącego szkołę pan inż. Wiesław Siestrzewitowski. Rok szkolny 2011/12 wpisuje się w ważne dla diecezji siedleckiej przeżycia Kościoła diecezjalnego jako wspólnoty żywego Kościoła. Niewątpliwie wyjątkowym wydarzeniem kościoła siedleckiego była inauguracja II Synodu Diecezji Siedleckiej. Jako szkoła katolicka aktywnie włączyliśmy się w przygotowania do tegoż Synodu, przekazując materiał roboczy dotyczący edukacji katolickiej jako ważnej dziedziny ewangelizacji. Profesorowie naszej szkoły zostali zaproszeni do udziału w pracach Synodu Diecezjalnego. Członkami komisji i podkomisji synodalnych są: Pani dr Jolanta Łopuska – wicedyrektor szkoły, pani mgr Joanna Cymerman, pan mgr Cezary Wereszko, pan mgr Wojciech Miszczak. Jesteśmy przekonani, że zapoczątkowane dzieło posłuży pogłębionej refleksji nad naszą tożsamością jako szkoły katolickiej w której głównym pedagogiem jest Nauczyciel Dobry, który prawdę czyni w miłości. W minionym roku

dziękowaliśmy też Bogu za 10 lat posługi biskupiej w naszej diecezji księdza Biskupa Zbigniewa Kiernikowskiego - jako Pasterza Kościoła Siedleckiego. W jubileuszowej publikacji „Posłuszeństwo Ewangelii. Eucharystia” ukazał się artykuł zatytułowany *Spotkania formacyjne biskupa Zbigniewa Kiernikowskiego z nauczycielami I Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego imienia Świętej Rodziny w Siedlcach*, podkreślający troskę o formację duchową nauczycieli katolickiego liceum, którzy podejmują trud doskonalenia, aby jak najlepiej służyć powierzonej swej pieczy młodzieży.

1. Baza lokalowa szkoły oraz jej uposażenie

Od 15 lutego 2008 bazą dydaktyczną I Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Siedlcach jest budynek usytuowany przy ul. Bpa Świrskiego 54. Nowoczesny budynek szkolny został wybudowany staraniem Biskupa Siedleckiego z wykorzystaniem Funduszy Europejskich. Budowa obiektu dydaktycznego trwała osiemnaście miesięcy. Budynek jest usytuowany w geograficznym centrum miasta, w bliskim sąsiedztwie bursy św. St. Kostki, Katolickiego Radia Podlasie, Muzeum Diecezjalnego oraz Katedry Siedleckiej p.w. Najświętszej Maryi Panny. Jest to murowany, trzykondygnacyjny, podpiwniczony budynek z przyłączami (wodociąg, kanalizacja, energia, gaz). Budynek usytuowany jest na działce o pow. 5998 m². Powierzchnia użytkowa budynku wynosi 3602m².

Pomieszczenia szkolne na poziomie piwnicy stanowią w szczególności: szatnia, pomieszczenia porządkowe, techniczne, magazynowe, składowe, toalety, hall. Na parterze budynku szkolnego znajdują się: wiatrołap, komunikacja klatki schodowej, aula, sekretariat, gabinet dyrektora, gabinet zastępcy dyrektora, administracja, dźwиг osobowy dla osób niepełnosprawnych na wózkach inwalidzkich, świetlica, klatka schodowa, toalety (również z przystosowaniem dla inwalidów), sala lekcyjna, gabinet, szatnia chłopców, wiatrołap i klatka schodowa. Na pierwszym piętrze znajdują się: przestrzeń rekreacyjna, komunikacja, pokój nauczycielski, pokój socjalny przy pokoju nauczycielskim, pokój na dzienniki lekcyjne, sale lekcyjne, gabinet pedagoga i psychologa, biblioteka. Na drugim piętrze znajdują się: komunikacja (korytarze), sale lekcyjne, sale językowe, sale komputerowe, toalety, gabinet medyczny.

Do użytku dydaktycznego uczniów przeznaczonych jest dwanaście sal lekcyjnych o łącznej powierzchni 605 m (pełniących funkcję klasopracowni) oraz cztery pracownie językowe o powierzchni 176 m i dwie pracow-

nie komputerowe o powierzchni 84 m². Ponadto w szkole jest świetlica o powierzchni 79 m, biblioteka o powierzchni 77 m², a także gabinet profilaktyki zdrowotnej i pomocy przedlekarskiej.

Pracownie wyposażone są w nowoczesny sprzęt wspomagający pracę dydaktyczną. Każda posiada projektor multimedialny wraz z ekranem, komputer, telewizor, odtwarzacz DVD. We wszystkich pracowniach zainstalowane jest również nagłośnienie oraz rolety podnoszące komfort przebywania w salach. Uwzględniając specyfikę każdego z nauczanych przedmiotów pracownie lekcyjna posiadają specjalistyczne pomoce dydaktyczne. Pracownie fizyczna i chemiczna posiadają odpowiedni sprzęt do przeprowadzania doświadczeń i pokazów objętych programem nauczania, pracownie matematyczne tablice interaktywne oraz kalkulatory graficzne. W salach wywieszono są plansze poglądowe, tablice dydaktyczne, mapy ścienna. W pracowniach językowych znajduje odpowiednia ilość słowników i repetytoriów dla poszczególnych uczniów. Zajęcia wychowania fizycznego odbywają się w dalszym ciągu w Sali Wielofunkcyjnej przy kościele Św. Józefa. Sytuacja ta wiąże się z potrzebą przewozu uczniów ze szkoły przy ul. Biskupa Świrskiego do Sali wielofunkcyjnej przy ul. Sokołowskiej (a więc około trzech kilometrów).

W roku szkolnym 2011/12 dzięki życzliwości wykonawcy budynku szkolnego oraz dobrej współpracy z organem prowadzącym szkołę, a w szczególności z dyrektorem ekonomicznym szkoły zostały wyeliminowane usterki, które zostały zgłoszone w dniu 20 września 2010 roku, przy okazji realizacji przeglądu. Wszystkie usterki wymienione w protokole z przeglądu gwarancyjnego budynku dydaktycznego I KLO w Siedlcach z dnia 20.09.2010 roku zostały usunięte przez wykonawcę robót: Zakład Budowlany Zenon Sitkowski&Radosław Czup z Mińska Mazowieckiego. Należy z uznaniem przyznać, iż wykonawca inwestycji budowy szkoły odpowiedzialnie traktował postulaty szkoły dotyczące zauważonych usterek budowlanych, które były eliminowane po każdorazowym ich zgłoszeniu, zarówno w okresie gwarancyjnym jak też w okresie pogwarancyjnym.

2. Kadra szkoły

W roku szkolnym 2011/12 dyrektorem szkoły był ks. dr hab. Jan Zowczak. Funkcję wicedyrektora szkoły spełniała Pani dr Jolanta Łopuska, piastująca ten urząd od dwunastu lat. Prefektem szkoły był ks. mgr Jarosław Sutryk. Psychologiem szkolnym była pani mgr Halina Żuk, funkcję zaś

pedagoga szkolnego spełniała pani mgr Agnieszka Strzeżysz. Sekretarzem szkoły była pani Barbara Szewczak, zaś główną księgową pani Teresa Głowacka. W szkole funkcjonowała Rada Rodziców, której przewodniczącą była pani mgr Maria Wierzejska, która też na zakończenie swej kadencji otrzymała medal Kapituły Świętej Rodziny. Rzecznikiem prasowym szkoły była pani dr Barbara Taras.

W minionym roku szkolnym zatrudnionych było trzydziestu jeden pracowników pedagogicznych. Radę Pedagogiczną szkoły stanowili: ks. dr hab. Jan Zowczak - dyrektor Szkoły, nauczyciel katolickiej nauki społecznej; dr Jolanta Łopuska - wicedyrektor Szkoły, nauczyciel języka polskiego; ks. mgr Jarosław Sutryk - prefekt szkoły, nauczyciel religii; mgr Krystyna Szymańska - nauczyciel języka łacińskiego; mgr Hanna Michalik nauczyciel realizujący zajęcia edukacyjne wiedza o kulturze; dr Beata Jakubik - nauczyciel biologii; mgr Piotr Koziół - nauczyciel wychowania fizycznego; mgr Joanna Cymerman - nauczyciel historii; mgr Agnieszka Kęska - nauczyciel matematyki; mgr Cezary Wielgórski - nauczyciel języka angielskiego; mgr Marek Jasiński - nauczyciel fizyki i informatyki; mgr Beata Borkowska - nauczyciel geografii; mgr Piotr Kowalczuk - nauczyciel wiedzy o społeczeństwie; mgr Magdalena Ostas - nauczyciel muzyki i równocześnie bibliotekarz szkolny; mgr Agnieszka Wierzbicka - nauczyciel języka polskiego; mgr Wojciech Miszczak - nauczyciel języka angielskiego; mgr Elżbieta Urban nauczyciel matematyki i języka angielskiego (nauczyciel uczący w klasie dwujęzycznej); mgr Małgorzata Goławska - nauczyciel języka niemieckiego; mgr Agnieszka Chromińska - nauczyciel matematyki i informatyki; mgr Joanna Przybyłek - nauczyciel chemii; dr Barbara Taras - nauczyciel języka polskiego; mgr Bożena Piskorz - Kruk - nauczyciel realizujący zajęcia edukacyjne wychowanie do życia w rodzinie; mgr Cezary Wereszko - nauczyciel języka angielskiego i biologii (nauczyciel uczący w klasie dwujęzycznej); mgr Agnieszka Krekora - nauczyciel wychowania fizycznego; mgr Marta Sawczuk - nauczyciel języka niemieckiego; mgr Jacek Żero - nauczyciel przysposobienia obronnego; mgr Anna Celińska - nauczyciel języka polskiego; mgr Renata Kosieradzka - nauczyciel przedsiębiorczości; mgr Agnieszka Strzeżysz - pedagog szkolny; mgr Dorota Księżopolska - nauczyciel języka polskiego. W roku szkolnym 2011/12 pracę w szkole podjął mgr Piotr Kowalczuk - nauczyciel przedmiotu wiedza o społeczeństwie.

Kadrę Pedagogiczną szkoły stanowili nauczyciele posiadający szczególne kompetencje merytoryczne, spełniający wymogi formalne do zajmowania swoich stanowisk, jak również reprezentujący określony poziom moralny, spełniający kryteria stawiane nauczycielom szkoły katolickiej. Nauczycielami szkoły byli w większości nauczyciele dyplomowani (22 nauczycieli). Ponadto siedmiu to nauczyciele mianowani, zaś dwóch nauczycieli posiadało stopień awansu zawodowego nauczyciela kontraktowego.

W roku szkolnym 2011/12 I Katolickie Liceum Ogólnokształcące zatrudniało następujących pracowników administracyjno – obsługowych: Teresa Głowacka - główny księgowy; Ewelina Łopuska - referent ds. księgowości; Barbara Szewczak - sekretarz szkoły; Halina Braniewska - woźna; Ewa Braniewska - woźna; Barbara Laskowska - woźna; Krzysztof Górski - konserwator; Danuta Gorzała - woźna; Wiesława Jeżnach - pielęgniarka. Ponadto od 16.04.2012 r. w szkole pracowała stażystka mgr Anna Wojtkowska. Opiekę prawną nad szkołą sprawował mec. Artur Olszewski.

W I Katolickim Liceum Ogólnokształcącym były organizowane spotkania formacyjne dla nauczycieli i pracowników szkoły. W dniu 17 września 2011 roku zorganizowano pielgrzymkę - dzień skupienia wszystkich nauczycieli i pracowników szkoły w Miętnej i Górkach k. Garwolina. Pierwsza katecheza w roku szkolnym 2011/2012 miała miejsce 27. października 2011r., a jej tematem było „Posłanie i misja proroka” z zeszytu „Chrzest w życiu i misji Kościoła”. Dnia 13 grudnia 2011r. zostało zorganizowane spotkanie nauczycieli i pracowników szkoły z Księdzem Biskupem Siedleckim. Adwentowy Dzień Skupienia miał miejsce 21 grudnia 2011r. Spotkanie z katechistami Drogi Neokatechumenalnej odbyło się 8 marca 2012 r. Dzień skupienia dla nauczycieli i pracowników miał miejsce 17 maja 2012r.

W roku szkolnym 2011/12 dyrektor szkoły, w ramach swoich obowiązków i kompetencji dokonał oceny pracy dwunastu nauczycieli. Materiałem efektem dokonanej procedury oceniania była Karta oceny, która znalazła się w teczce personalnej nauczyciela. Oceny pracy nauczycieli były dokonywane po zasięgnięciu opinii Rady Rodziców. W uznaniu zasług dla szkoły Kapituła Medalu Świętej Rodziny, wyrażając wdzięczność za współpracę ze szkołą na płaszczyźnie wychowawczej i dydaktycznej w roku szkolnym 2011/2012 przyznała medal Kapituły Świętej Rodziny następującym nauczycielom szkoły: mgr Agnieszce Chromińskiej, mgr Elż-

biecie Urban, mgr Markowi Jasińskiemu, mgr Piotrowi Koziółowi, mgr Magdalenie Ostas, mgr Joannie Przybyłek, mgr Krystynie Szymańskiej, mgr Agnieszce Kęsce, a także mgr Agnieszce Wierzbickiej. Na zakończenie roku szkolnego, który był równocześnie dniem pożegnania dyrektora szkoły, Medalem Kapituły Świętej Rodziny wyróżniono: panią Annę Sochacką wiceprezydenta Siedlec, panią Joannę Kaniuk - Dyrektor Delegatury Mazowieckiego Kuratorium Oświaty, panią Sylwię Osipiuk wicedyrektora kuratorium, panią Danutę Nurzyńską Wereszczyńską - wizytator kuratorium, pana Sławomira Kurpiewskiego - naczelnika Wydziału Edukacji UM, panią Marię Wierzejską przewodniczącą Rady Rodziców. Medal otrzymali również zasłużeni nauczyciele szkoły: mgr Beata Borkowska, mgr Małgorzata Goławska, mgr Wojciech Miszczak, mgr Marta Sawczuk oraz Barbara Laskowska – pracownik obsługi szkoły. Kapituła szkoły uhonorowała również dyrektora placówki ks. Jan Zowczaka, który powołał do życia Kapitułę Świętej Rodziny.

Pani dr Jolanta Łopuska, wicedyrektor szkoły, została włączona decyzją Biskupa Siedleckiego do grona członków Konwentu Edukacyjnego „Lux Christi”, utworzonego przy nowej Kapitułe Garwolińskiej diecezji siedleckiej. Głównymi zadaniami Konwentu Edukacyjnego jest: działalność na rzecz edukacji i wychowania w duchu Ewangelii, propagowanie nauki społecznej Kościoła, troska o kultywowanie tradycji patriotycznej, działania podejmowane w celu obrony chrześcijańskiego oblicza Europy, ukierunkowane na rzecz zachowania wolności Kościoła w wyznawaniu wiary w życiu publicznym oraz wspieranie inicjatyw apostolskich Kościoła. Ich realizacja ma odbywać się na płaszczyźnie własnej formacji, działań duszpasterskich, opiniotwórczych i współpracy z organizacjami katolickimi. W roku szkolnym 2011/2012 przyznane zostały nagrody z okazji Dnia Edukacji Narodowej. Otrzymali je: dr Jolanta Łopuska, ks. mgr Jarosław Sutryk, mgr Halina Żuk, mgr Małgorzata Goławska, dr Beata Jakubik, mgr Agnieszka Krekora, mgr Piotr Koziół, mgr Joanna Przybyłek, mgr Marta Sawczuk, mgr Cezary Wielgórski i mgr Agnieszka Wierzbicka.

3. Działalność dydaktyczno – wychowawcza

Miniony rok szkolny zapamiętamy najbardziej ze względu na to co się w nim dokonało w życiu naszej szkoły. Był to rok inauguracji nauczania dwujęzycznego w jednej z klas pierwszych, które będzie kontynuowane. Nauczanie dwujęzyczne jak się okazuje jest nie tylko elementem zwiększają-

cym atrakcyjność szkoły w kontekście rekrutacyjnym, ale również ważnym elementem realizacji programu szkoły nowoczesnej, które docenia rolę języków obcych we współczesnym świecie. W tym kontekście cieszy nas również fakt, iż partnerska współpraca w realizacji wymiany międzynarodowej z niemiecką szkołą w Achauz nabiera kolorytów, i znalazła swoje potwierdzenie w kolejnej wizycie naszej młodzieży wraz ze swymi opiekunami w partnerskiej szkole w Niemczech. Mamy też w pamięci rewizytę niemieckiej młodzieży ze swymi wychowawcami. Wśród wielu atrakcyjnych programów realizowanych w naszej szkole w kończącym się roku szkolnym warto podkreślić program autorski z chemii realizowany przez panią mgr Joannę Przybyłek przy współpracy z Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach na temat „Chemia – wiem, umiem, rozumiem”. Celem ogólnym projektu jest zwiększenie zainteresowania uczniów szkół ponagimnazjalnych kontynuacją kształcenia na kierunku chemia.

Miniony rok okazał się ważny w dalszym doskonaleniu pracy szkoły poprzez wprowadzenie Systemu Kontroli i postępów w nauce (dziennika elektronicznego) już we wszystkich klasach. Realizacja tego programu jest bardzo doceniana przez rodziców i przez samą młodzież. W związku z potrzebą projektowania rozwoju szkoły dyrekcja szkoły, uwzględniając słuszne uwagi Rady Pedagogicznej opracowała Program rozwoju szkoły w latach 2011-2016. Program ten uwzględnia w szczególności uwagi z wizytacji kościelnej przeprowadzonej w roku szkolnym 2010/11, a szczególnie uwzględnia wnioski z tejże wizytacji. Z kolei w związku z potrzebą aktualizacji Statutu Szkoły dyrektor szkoły powołał Komisję ds. spraw Statutu Szkoły, której efektem jest aktualizacja zapisów statutowych, uwzględniająca najnowsze akty prawne. Nowy Statut został pozytywnie zaopiniowany przez radcę prawnego mec. Artura Olszewskiego oczekuje na zatwierdzenie przez Biskupa Diecezjalnego jako Organ Prowadzący Szkołę.

Warto też odnotować, iż uwzględniając potrzebę zakorzenienia dnia dzisiejszego szkoły w kontekstach historycznych a – szczególnie tradycji liceum biskupiego w Siedlcach została powołana Komisja ds. Dziedzictwa Historycznego Szkoły z Panią mgr Joanną Cymerman na czele, której głównym celem jest udokumentowanie dziedzictwa historycznego Szkoły, a w szczególności dokumentacji życia i działalności Liceum i Gimnazjum Biskupiego. Nowym doświadczeniem w budowaniu wspólnoty szkolnej były w tym roku przeżycia związane ze Świętem Szkoły w dniu 28 maja

z udziałem rodziców uczącej w naszej szkole młodzieży. Począwszy od 5 lutego 2012 roku dyrektor szkoły redagował w wersji elektronicznej Newsletter – Efekty – Konteksty, który był przesyłany drogą mailową wszystkim nauczycielom i pracownikom szkoły. Ta forma komunikacji była ceniona przez nauczycieli jako demokratyczna forma wewnętrznej dyskusji na aktualne tematy związane z organizacją życia szkoły, która w żaden sposób nie zmieniała i nie zastępowała tradycyjnych form zarządzania szkołą poprzez decyzje i zarządzenia dyrektora szkoły.

4. Rada pedagogiczna ważnym organem szkoły

Zgodnie z Regulaminem Rady Pedagogicznej Rada Pedagogiczna realizowała swoje kompetencje decyzyjne i opiniotwórcze, zgodnie z ustawą o systemie oświaty oraz określone w innych ustawach i rozporządzeniach, a także uprawnienia określone w statucie szkoły. W skład Rady Pedagogicznej wchodziły następujące organy: przewodniczący, którym był dyrektor szkoły, zebranie plenarne wszystkich członków, zespoły i komisje oraz sekretarz rady. Zespoły stałe funkcjonujące w minionym roku to (1) zespoły przedmiotowe: przedmiotów humanistycznych, przedmiotów matematyczno- przyrodniczych, przedmiotów językowych oraz (2) zespół wychowawczy, (3) zespół nauczycieli uczących w danym oddziale, (4) zespół do przeprowadzenia pomiarów dydaktycznych, (5) zespół kierowniczy, (6) do spraw analizy wyników matury. Ponadto w szkole działały zespoły doraźne: do spraw opracowywania projektu określonego dokumentu (programu, planu, statutu, regulaminu, uchwały) oraz dla wypracowania propozycji rozwiązania konkretnego problemu. Składy zespołów stałych i doraźnych powoływał dyrektor szkoły po uprzednim zasięgnięciu opinii Rady, a przewodniczącego zespołu na wniosek jego członków. Zespół doraźny przedstawił Radzie Pedagogicznej wyniki swojej pracy.

W roku szkolnym 2011/12 Rada Pedagogiczna dziewięciokrotnie spotykała się na swoich posiedzeniach plenarnych. Uzasadnieniem dla tak dużej liczby spotkań Rady Pedagogicznej była potrzeba przygotowania Rady Pedagogicznej do wprowadzenia kolejnej reformy programowej, w związku z wprowadzeniem nowej podstawy programowej w roku szkolnym 2012/13. Wynikało to również z technicznej potrzeby spotkań Rady Pedagogicznej w związku z przeprowadzaną przez Mazowieckiego Kuratora Oświaty w minionym roku szkolnym ewaluacją zewnętrzną – problemową, badającą efekty pracy szkoły.

Temat nowej podstawy programowej był przedmiotem szczegółowej analizy Rady Pedagogicznej w dniu 7 oraz 15 grudnia 2011 roku. Podsumowanie wyników i wniosków ewaluacji miało miejsce na posiedzeniu Rady Pedagogicznej w dniu 07 grudnia 2011 roku. Na odnotowanie zasługuje fakt, iż w dniu 24 lutego 2012 roku w pierwszej części Rady Pedagogicznej brali udział przedstawiciele uczącej się młodzieży. Był to powrót do realizacji pierwotnych ustaleń dotyczących upodmiotowienia młodzieży poprzez ich udział w strukturach statutowych szkoły (Głos młodzieży – Student Voice). W I Katolickim Liceum Ogólnokształcącym w roku szkolnym 2011/2012 w działały następujące zespoły zadaniowo-przedmiotowe: Zespół Przedmiotów Humanistycznych dr Barbara Taras - przewodniczący; Zespół przedmiotów matematyczno - przyrodniczych - mgr Marek Jasiński - przewodniczący; Zespół języków obcych - mgr Cezary Wielgórski - przewodniczący; Zespół wychowawczy - mgr Halina Żuk; Zespół ds. organizacji spotkań formacyjnych - ks. mgr Jarosław Sutryk; Szkolna Komisja Rekrutacyjna - mgr Elżbieta Urban; Szkolna Komisja Styndialna - mgr Cezary Wereszko - przewodniczący; Komisja ds. analizy pomiarów dydaktycznych w szkole, w tym diagnozy stanu edukacyjnego uczniów klas pierwszych - mgr Elżbieta Urban - przewodniczący; Komisja ds. Wewnątrzszkolnego Doskonalenia Nauczycieli - mgr Elżbieta Urban; Zespół ewaluacji wewnętrznej - mgr Marek Jasiński; Komisja Socjalna - mgr Joanna Cymerman; Komisja Likwidacyjna - Krzysztof Górski, Teresa Głowacka; Biblioteka - mgr Magdalena Ostas; Samorząd Szkolny mgr Joanna Przybyłek; Opieka nad Multimedialnym Centrum Informacji - mgr Agnieszka Strzeżysz; Szkolne Koło Caritas - mgr Agnieszka Strzeżysz; Koło Plastyczne - mgr Hanna Michalik; Koło Muzyczne - mgr Magdalena Ostas; Koło Informatyczne - mgr Agnieszka Chromińska; Koło Matematyczne - mgr Agnieszka Chromińska; Koło eTwinning - mgr Elżbieta Urban; Koło Fotograficzne - mgr Wojciech Miszczak; Koło Sportowe - mgr Agnieszka Krekora.

5. Współpraca z rodzicami

W roku szkolnym 2011/12 organizacja współpracy z rodzicami dokonywała się w oparciu o Harmonogram spotkań rodziców. Z harmonogramem tym rodzice byli zapoznani na początku roku szkolnego. Został on również zamieszczony na stronie internetowej szkoły w zakładce dotyczącej rodziców. Zgodnie z harmonogramem pierwsze spotkanie z rodzicami

wszystkich klas pierwszych odbyło się 12 września 2011r. Zebranie śródsemestralne podsumowujące pracę w pierwszym semestrze dla rodziców wszystkich klas miało miejsce 16 listopada 2011r. W listopadzie miało również miejsce spotkanie formacyjne dla rodziców, którego prelegentem był Ks. dr Jacek Sereda, diecezjalny duszpasterz rodzin Kurii Diecezjalnej Siedleckiej. Tematem spotkania był była problematyka domu - „Dom, czyli to co ważne”. 14 grudnia 2011 roku miało miejsce spotkanie z rodzicami uczniów klas trzecich podczas którego zostały zaprezentowane procedury matury 2011/12, - psychologiczne aspekty matury a także organizacja Balu Studniówkowego. Zebranie semestralne wszystkich rodziców miało miejsce 1 lutego 2012 roku. Podjęto problemy klasyfikacji – wyników nauczania w pierwszym półroczu oraz aktualne sprawy wychowawcze. W drugim półroczu śródsemestralne spotkanie rodziców klas trzecich miało miejsce 22 marca 2012r. W marcu odbyło się również spotkanie formacyjne dla rodziców, dotyczące współpracy wychowawczej. 20 kwietnia 2012 roku miało miejsce zebranie semestralne dla rodziców uczniów klas pierwszych i drugich. Wywiadówka półsemestralna, połączona z poinformowaniem rodziców uczniów klas pierwszych i drugich o przewidywanych ocenach końcowo rocznych miała miejsce 23 maja 2012 roku. W spotkaniach z rodzicami oprócz wychowawców klas uczestniczyli nauczyciele wszystkich przedmiotów.

Ważnym odcinkiem współpracy z rodzicami były uroczystości szkolne. Zgodnie z Harmonogramem spotkań z rodzicami w roku szkolnym 2011/12 uroczystościami szkolnymi z udziałem rodziców uczącej się w szkole młodzieży były: ślubowanie klas pierwszych (22 września 2011r.), szkolne spotkanie opłatkowe (22 grudnia 2011r.), bal studniówkowy (6 stycznia 2012r.), wręczenie świadectw ukończenia szkoły uczniom klas maturalnych, 27 kwietnia 2012r., święto szkoły (28 maja 2012r.), dzień rodziców (29 czerwca 2011 r.). Istotną płaszczyznę spotkań rodziców z wychowawcami klas były czwartkowe dyżury wychowawców w godzinach 16.00-17.00. Zgodnie z Harmonogramem dyżury te miały miejsce: 14 października 2011r., 24 listopada 2011r., 15 grudnia 2011r., 16 lutego 2012r., 15 marca 2012r., 17 maja 2012r. Niezależnie od wyznaczonych terminów dyżurów wychowawców istniała możliwość spotkań w godzinach pracy szkoły, po uprzednim uzgodnieniu telefonicznym terminu takiego spotkania. Dyżury dyrekcji odbywały się czwartki w godz. 15.00-16.00. Dyżury

ry psychologa szkolnego miały miejsce we środy w godzinach 12.00-13.00 oraz piątki w godz. 15.00-16.00. Dyżur pedagoga odbywał się w poniedziałek, godz. 12.00-15.00, wtorek, godz. 9.00-15.00, środa, godz. 12.00-15.00, czwartek, godz. 9.00-14.00, piątek, godz. 9.00-12.00. Ksiądz Prefekt miał dyżur duszpasterski w poniedziałki w godz. 15.30-16.30.

Wszystkie informacje dotyczące życia szkoły oraz współpracy z rodzicami były przekazywane poprzez system kontroli postępów w nauce i frekwencji Librus. W roku szkolnym 2011/12 został opracowany nowy Regulamin rady rodziców, przy współpracy z prawnikiem mec. Arturem Olszewskim. Ważnym dniem integrującym całą społeczność szkolną a w szczególności rodziców były zapoczątkowane w minionym roku szkolnym obchody Święta Szkoły. Uroczystość odbyła się 28 maja 2012 r. od godz. 15.30 w gmachu szkoły przy ulicy Bpa I. Świrskiego 54. Program uroczystości obejmował: 15.30 - Zawiązanie wspólnoty na auli szkolnej, Godz. 15.40 - Modlitwa w intencji rodzin – Litania Loretańska, Godz. 16.00 - Spektakl „Drewniany talerz” w wykonaniu młodzieży, Godz. 16.30 – Wspólny grill i herbatka w ogródku szkolnym przy akompaniamencie Szkolnego Zespołu Muzycznego.

6. Nadzór pedagogiczny mazowieckiego kuratora oświaty

Rok szkolny 2011/12 przejdzie do historii naszej szkoły, jako czas ewaluacji zewnętrznej ze strony mazowieckiego Kuratorium Oświaty Delegatura w Siedlcach. W dniach od 16 do 30 listopada minionego roku miała miejsce *Ewaluacja Problemowa* – badająca *Efekty* nauczania i wychowania, przeprowadzona przez wizytatorów-ewaluatorów Kratorium Oświaty. We wnioskach z tej ewaluacji podkreślono, iż analiza jakościowa i ilościowa wyników egzaminu maturalnego i wdrażanie wniosków wynikających z tej analizy przyczynia się do wzrostu efektów kształcenia, o czym świadczy coraz wyższy procent zdawalności matury, bliski 100% w 2011 r. który był wyższy od średniej krajowej dla liceów ogólnokształcących.

Nowoczesna baza dydaktyczna, oferta edukacyjna poszerzona o dodatkowe przedmioty (m.in. filozofię, bankowość, elementy wiedzy medialnej) i różnorodne zajęcia pozalekcyjne oraz wypracowane systemy motywacyjne przyczyniają się do nabywania przez uczniów wiadomości i umiejętności zgodnych z podstawą programową, to aspekty funkcjonowania szkoły które zostały zauważone w podsumowaniu ewaluacji. Raport ewaluacyjny podkreśla, iż analiza osiągnięć uczniów z uwzględnieniem ich indywi-

dualnych możliwości oraz organizacja zajęć pozalekcyjnych zgodnych z potrzebami przyczynia się do rozwoju zdolności i zainteresowań uczniów i osiągnięcia przez nich sukcesów w konkursach, olimpiadach, zawodach sportowych, zaś nieodłącznym elementem pracy szkoły są wycieczki, w tym zagraniczne (np. do Włoch, Niemiec, Holandii, Austrii, na Litwę, Ukrainę), pielgrzymki, rajdy rowerowe, spływy kajakowe, które nie tylko poszerzają wiedzę uczniów, ale mają też duży wpływ na wychowanie.

Zauważono, iż w szkole duży nacisk kładzie się na wychowanie oparte na wartościach chrześcijańskich poprzez realizację programu zgodnego z systemem wychowawczym księdza Jana Bosko „być dla młodych, iść ku młodym, być wśród młodych”, zaś podejmowanie przez szkołę różnorodnych działań wychowawczych i profilaktycznych mających na celu wzmacnianie pożądanых zachowań przynosi efekty w postaci respektowania przez uczniów norm społecznych i prezentowania dojrzałych postaw zgodnych z oczekiwaniami nauczycieli i rodziców.

7. Matura 2012

Do egzaminu maturalnego w maju 2012 roku przystąpiło 98 uczniów naszej szkoły, którzy ubiegali się o uzyskanie świadectwa dojrzałości oraz kilku absolwentów, którzy uzyskali świadectwa dojrzałości we wcześniejszych latach, ale chcieli podwyższyć wynik egzaminu. Zdawalność egzaminu maturalnego w naszej szkole wynosiła 98%, a więc wzrosła w stosunku do ubiegłego roku z 97,22% do 99%. Ilustruje to tabela 1.

Tabela 1. Zdawalność egzaminu maturalnego w kraju oraz w I KLO na przestrzeni czterech ostatnich lat¹.

Rok	Zdawalność w kraju	Zdawalność w I KLO w Siedlcach	O ile punktów procentowych wynik jest wyższy od średniej krajowej
2009	81,00%	90,28%	9,28%
2010	81,00%	96,72%	15,72%
2011	75,50%	97,22%	21,72%
2012	80,00%	97,96%	17,96%

¹ Opr. mgr A. Kęska, matematyk, przewodnicząca szkolnej komisji analizującej wyniki egzaminów zewnętrznych.

Ustalając zdawalność w kraju wzięto pod uwagę wszystkie typy szkół kończące się egzaminem maturalnym. Porównując te dane można stwierdzić, że od kilku lat utrzymujemy tendencję wzrostową. Zdawalność matur w naszej szkole znacznie odbiega od średnich krajowych – w tym roku o prawie 18 punktów procentowych. Świadczy to o tym, że nasze wnioski z analizy matur są wdrażane do pracy. Zdawalność w naszej szkole w ciągu ostatnich czterech lat była wyższa niż średnie wyniki krajowe dla liceów ogólnokształcących. Warto podkreślić, że z roku na rok te różnice są coraz większe. W tym roku odbiegamy o prawie 9 punktów procentowych od średniej zdawalności w kraju dla liceów ogólnokształcących. Świadectwo dojrzałości w tym roku otrzymało 96 z 98 absolwentów.

8. Losy absolwentów

W roku szkolnym 2010/2011 I Katolickie Liceum Ogólnokształcącym ukończyło 65 uczniów. Studia stacjonarne podjęło 65 absolwentów. Jeden z absolwentów podjął studia niestacjonarne. Trzydziestu pięciu absolwentów wybrało studia uniwersyteckie (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach – 20, UKSW – 7, KUL – 2, UW – 2, Uniwersytet Białostocki – 2, UMCS – 1. Dwunastu absolwentów wybrało Politechnikę, zaś AWF i WAT – po jednym absolwencie.

Od początku istnienia szkoły, czyli od roku szkolnego 2001/2002 w sumie ukończyło szkołę 1003 uczniów. W latach 2002-2010 studia stacjonarne podjęło 646 absolwentów, zaś studia niestacjonarne – 93 absolwentów. Stu siedemdziesięciu absolwentów podjęło studia uniwersyteckie: UKSW – 35, KUL – 34, UW – 34, UPH – 25, UMCS – 13, UB (białostocki) – 11, Przyrodniczy – 3. Stu pięćdziesięciu siedmiu absolwentów podjęło studia w Akademii Podlaskiej. Siedemdziesięciu pięciu absolwentów podjęło studia na Politechnice, poza tym: AWF – 21, WAT – 18, Administracja i Prawo – 14, Akademia Medyczna – 13, WSD – 9, Finanse i zarządzania – 11, inne – 125. Wśród absolwentów szkoły jest sześciu kapłanów. Absolwentami z 2002 roku są Mateusz Sobierajski (michalita), wyświęcony w 2010 r., (wychowawca klasy - mgr Cezary Wielgórski) oraz Piotr Hawryluk, wyświęcony w tym samym roku (wychowawca klasy - mgr Kazimiera Wilczewska). Absolwent – prezbiter z 2003 roku to Daniel Obzejta z diecezji drohiczyńskiej, wyświęcony w 2009 (wychowawca klasy – dr Barbara Taras). Absolwent z roku 2004 roku to Błażej Samociuk - diecezja drohiczyńska - (wychowawca klasy mgr Joanna Cymerman), wyświęcony w roku

2012. Absolwenci z 2006 roku to Marek Strzeżysz i Krzysztof Zawadzki (wychowawca mgr Elżbieta Urban), którzy przyjęli święcenia kapłańskie 16.06.2012 r. Jakub Wyrozębski, wychowanek pani mgr Joanny Przybyłek, absolwent z 2009 roku, jest obecnie na drugim roku seminarium. Miastami w których najczęściej podejmują studia nasi absolwenci z roku 2010-11 są: Warszawa – 43,3%, Siedlce – 35,8%, Lublin – 6,0%, Białystok – 3%, Wrocław – 3%, Gdańsk – 3% oraz Biała Podlaska – 1,5%.

9. Uroczystości szkolne

Zgodnie z tradycją szkoły szczególnie charakter miały uroczystości rozpoczęcia i zakończenia roku szkolnego. Poza tym przeżyliśmy jako wspólnota szkolna ślubowanie klas pierwszych, szkolne spotkanie opłatkowe, bal studniówkowy, święto szkoły, uroczystość zakończenia roku szkolnego w klasach maturalnych oraz dzień rodziców.

Dwie uroczystości szkolne były przedmiotem szerszych relacji medialnych oraz znalazły szerszą relację medialną. Pierwszą z nich jest Jubileusz 30-lecia kapłaństwa dyrektora szkoły z udziałem całego rocznika prezbiterów w katedrze w dniu 13 lutego 2012 roku. W uroczystości wzięła udział cała społeczność szkolna². Drugą uroczystością która była przedmiotem medialnych relacji było zakończenie roku szkolnego połączone z pożegnaniem dyrektora szkoły oraz odchodzących nauczycieli: Pani mgr Haliny Żuk – psychologa szkolnego – która odchodzi na emeryturę i Ks. mgr Jarosława Sutryka – prefekta szkoły, który z dniem 1 września 2012 roku obejmuje funkcję ojca duchownego w WSD Diecezji Siedleckiej. Relacje z tych uroczystości zredagowała pani dr Barbara Taras – rzecznik prasowy szkoły, fotografie wykonał pan mgr Wojciech Mischczak, zaś redakcją strony internetowej zajęła się pani mgr Agnieszka Chromińska. Rodzi się postulat na przyszłość, aby większość uroczystości szkolnych była przedmiotem medialnych relacji, szczególnie na Portalu Podlasie 24 i w Echu Katolickim³.

10. Organizacja roku szkolnego 2012/13

Po raz pierwszy w czternastoletniej historii szkoły postanowiono zorganizować pięć klas pierwszych (a nie jak dotychczas cztery) ze względu

² Adres strony na której znajduje się relacja: <http://podlasie24.pl/wiadomosci/diec.-siedlecka/30.-rocznica-swiecen-kaplanskich-93ec.html>.

³ Adres strony na której znajduje się relacja: http://www.siedlce.pl/index.php?option=16&action=news_show&news_id=1089&menu_id=0

na organizację klasy dwujęzycznej. Uwzględniając nową podstawę programową oraz aktualne wyzwania edukacyjne postanowiono zaproponować następujące klasy:

- I A - Klasa rozwijająca zainteresowania matematyczne uczniów. Klasa rozwijająca zainteresowania matematyczne kandydatów. Przygotowuje na studia matematyczne, politechniczne, ekonomiczne, stosunki międzynarodowe, zarządzanie, planowanie przestrzenne, rozwój regionalny, geografia, architektura, rachunkowość... Dla chętnych zajęcia z matematyki w języku angielskim. Od drugiej klasy prowadzone są fakultety poszerzające wiedzę i przygotowujące do egzaminu maturalnego.

- I B - Klasa rozwijająca zainteresowania humanistyczne uczniów. Klasa rozwijająca zainteresowania humanistyczne kandydatów. Przygotowuje do studiów na kierunkach: prawo, dziennikarstwo, stosunki międzynarodowe, politologia, socjologia, filologia polska, psychologia, filozofia. Uczniowie klasy humanistycznej uczestniczą w zajęciach edukacji medialnej i warsztatach dziennikarskich prowadzonych przez profesorów wyższych uczelni i dziennikarzy. Od drugiej klasy prowadzone są fakultety poszerzające wiedzę i przygotowujące do egzaminu maturalnego.

- I C - Klasa rozwijająca zainteresowania lingwistyczne uczniów. Klasa rozwijająca zainteresowania lingwistyczne kandydatów. Przygotowuje do podjęcia studiów na kierunkach lingwistycznych, ekonomicznych i społecznych np.: administracja, bezpieczeństwo narodowe, ekonomia, stosunki gospodarcze, polityka społeczna, turystyka i rekreacja. Uczniowie klasy geograficznej uczestniczą w zajęciach na stacji meteorologicznej, współpracują z Towarzystwem Astronomicznym w Siedlcach. Od drugiej klasy prowadzone są fakultety poszerzające wiedzę i przygotowujące do egzaminu maturalnego.

- I D - Klasa rozwijająca zainteresowania przyrodnicze uczniów. Klasa rozwijająca zainteresowania przyrodnicze kandydatów. Przygotowuje m. in. do studiów na kierunkach: medycyna, farmacja, weterynaria, architektura krajobrazu, technologia żywienia, biologia, biotechnologia, chemia, ochrona środowiska, psychologia, wychowanie fizyczne, fizjoterapia. Uczniowie klasy biologiczno-chemicznej w ramach programu „Chemia – wiem, umiem, rozumiem” uczestniczą w zajęciach prowadzonych przez nauczycieli akademickich oraz korzystają z pracowni, laboratoriów, zajęć terenowych i bazy dydaktycznej UPH w Siedlcach. Dla chętnych zajęcia z

biologii i chemii w języku angielskim. Od drugiej klasy prowadzone są fakultety poszerzające wiedzę i przygotowujące do egzaminu maturalnego.

16 - I E - klasa dwujęzyczna z wykładowym językiem angielskim. Klasa rozwijająca szerokie zainteresowania lingwistyczne kandydatów. Uczeń po klasie dwujęzycznej biegle posługuje się dwoma językami- angielskim- wykładowym, niemieckim- poszerzonym. Klasa przygotowuje do podjęcia studiów za granicą lub studiów w Polsce z wykładowym językiem angielskim, np. filologie obce, lingwistyka, amerykanistyka, japonistyka, itd. Ponadto klasa doskonale przygotowuje do studiów związanych z pracą w mediach, dziennikarstwo, politologia, stosunki międzynarodowe, zarządzanie, public relations... Uczniowie klasy dwujęzycznej w ramach programu „E-twinning” uczestniczą w wymianie międzynarodowej z niemiecką szkołą w Ahaus (projekt prowadzony w j. angielskim i niemieckim). W roku szkolnym 2012/2013 klasy dwujęzyczne będą uczestniczyły w tygodniowych warsztatach językowych w Londynie. Od drugiej klasy prowadzone są fakultety poszerzające wiedzę i przygotowujące do egzaminu maturalnego.

Przychylając się do prośby dyrektora szkoły Biskup Siedlecki Zbigniew Kiernikowski w dniu 27 czerwca 2012 roku zwolnił Ks. dr hab. Jana Zowczak z funkcji dyrektora Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego im. Świętej Rodziny w Siedlcach, wyrażając zgodę na pełne poświęcenie się pracy naukowej i dydaktycznej w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. W okolicznościowym piśmie Biskup Siedlecki podziękował odchodzącemu dyrektorowi za trud organizacji placówki i troski o dobry wizerunek szkoły. Słowa podziękowania przekazał również Prezydent miasta Siedlce oraz dyrektor Delegatury w Siedlcach Kuratorium Oświaty w Warszawie, obecni na uroczystości zakończenia roku szkolnego. Ks. Jan Zowczak został zatrudniony od 1 września 2012 roku na stanowisku profesora nadzwyczajnego w UKSW. Zgonie z decyzją Biskupa Siedleckiego nowym dyrektorem szkoły od dnia 01 września 2012 roku został Ks. mgr lic. Jacek Świątek, wykładowca filozofii w WSD w Siedlcach, prefekt LO przy Zespole Szkół Kolejowych a także redaktor Echa Katolickiego i KRP, rezydujący przy parafii Ducha Św. w Siedlcach, wspierający też duszpasterstwo parafii Bożego Ciała w Siedlcach.

Podsumowanie

Idealy wychowawcze szkoły skoncentrowane wokół wartości praw-

dy, wolności i odpowiedzialności zdają się odpowiadać przychodzącej do szkoły młodzieży, która postrzega liceum katolickie jako alternatywę w stosunku do szkół państwowych ofertę edukacji. Po raz pierwszy w cztertnastoletniej historii szkoły wkroczyła z pięcioma klasami pierwszymi; podczas gdy od początku funkcjonowania szkoły była to szkoła czterociągowa, a więc z czterema równoległymi klasami pierwszymi. Nowym elementem jest również nauczanie dwujęzyczne i współpraca naukowa z miejscowym uniwersytetem w realizacji specjalistycznych programów. W roku 2011/12 zarysowały się też nowe obszary współpracy z rodzicami. Na podkreślenie zasługuje też troska o formację duchową nauczycieli. Liczba uczniów szkoły dochodząca do 300 uczniów (średnio rocznik liczy około 100 uczniów, tyłu też wydaje co roku absolwentów) wynika z możliwości organizacyjnych szkoły i planów rekrutacyjnych. Należałoby sobie życzyć by taka liczba chętnych do uczenia się w szkole katolickiej utrzymała się w następnych latach.

Przedstawione sprawozdanie z działalności KLO w Siedlcach odzwierciedla dynamikę życia szkoły w roku szkolnym 2011/2012. Zawarte w nim dane pozwalają wyrobić sobie opinię o kondycji szkoły, która w jubileuszowy rok 15. rocznicy powstania szkoły wkracza jako szkoła rozwijająca się, świadoma swych zadań i misji jako szkoły katolickiej. Więcej szczegółów i przekrojowych danych dotyczących funkcjonowania szkoły w latach 1998-2012 zawiera *Sprawozdanie Dyrektora Szkoły. Lata 1998-2012 I Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Siedlcach*.

SPIS TREŚCI

Episkopat Polski

<i>Rodzina szkołą trzeźwości</i> - List pasterski Episkopatu Polski na sierpień – miesiąc abstynencji	327
Kościół domem życia, wiary i miłości - List pasterski Episkopatu Polski z okazji II tygodnia wychowania	330
Komunikat biskupów z Jasnej Góry.....	335

Synod

Katecheza biskupa siedleckiego Zbigniewa Kiernikowskiego wygłoszona w katedrze siedleckiej 10 czerwca 2012 r. przed otwarciem Drugiego Synodu Diecezji Siedleckiej.....	337
<i>Synod W Służbie Odkrywania Drogi Naszego Zbawienia</i> - homilia biskupa siedleckiego Zbigniewa Kiernikowskiego wygłoszona podczas Mszy Świętej inauguracyjnej Drugi Synod Diecezji Siedleckiej .	341

Biskup Siedlecki

Apel biskupa siedleckiego Zbigniewa Kiernikowskiego o pomoc poszkodowanym w nawałnicach i trąbach powietrznych w Polsce.....	346
Słowo biskupa siedleckiego Zbigniewa Kiernikowskiego w sprawie krwiodawstwa	347

Komunikaty Kurii

Spotkanie kapituły łukowskiej	349
Zaproszenie do Diecezjalnej Szkoły Liturgicznej.....	350
List do księży proboszczów	351

Zmiany wśród duchowieństwa	353
---	-----

Dodatek

Ks. dr Leszek Ostas (oprac.) - <i>Historia Pierwszego Synodu Diecezji Siedleckiej</i>	363
Ks. Jan Zowczak - <i>Sprawozdanie z działalności I Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego Imienia Świętej Rodziny w Siedlcach w roku szkolnym 2011/2012</i>	371

ISSN 1230-7165

Wydawca:

Wydawnictwo Diecezji Siedleckiej

Unitas

08-110 Siedlce, ul. Szkolna 22

tel. 503 174 170

e-mail: wiadomosci@unitas-siedlce.pl

Redaktor naczelny: ks. mgr lic. Paweł Siedlanowski